

**ATELIER 1 – ADMINISTRAREA SOCIETĂȚILOR ȘI SOLUȚIONAREA
CONFLICTELOR ÎNTRE ASOCIAȚI
SUPPORT DE CURS DREPT COMERCIAL
PREGĂTIRE ÎNIȚIALĂ INPPA 2022**

Av.dr.Ioana-Alina Moga

Prezentarea subiectelor teoretice și studii de caz care vor face obiectul discuțiilor atelierului de drept comercial din data de 22.06.2022, lect.dr.av. Moga Ioana Alina

I. **1. Terminologie relevantă:** administrarea afacerilor, administrarea prin intermediul societăților comerciale, administratorii, definirea conceptelor

1.1. Administrarea afacerilor - sintagma “administrarea societăților”- definiție, discuții, analiza conceptului de administrator, analiza interesului viitorilor asociați de a constitui societatea

1.2. Reguli generale de administrare în cadrul societăților comerciale- *affectio societatis*, aporturile asociaților, participarea la beneficii și pierderi

II. **Administrarea societăților comerciale**-regim juridic, analiza comparata, evidențierea structurilor diferite și a regimului juridic, studii de caz

1. Societatile de persoane, (societatea in nume colectiv si societatea in comandita simpla)

Discuții cu privire la Organizarea si functionarea celor doua tipuri de societati structurata pe doua nivele :

- a) adunarea asociatilor totalitatea asociatilor societatii; spre deosebire de societatile de capitaluri, in cazul carora sunt reglementate doua forme de lucru ale adunarii, a) ordinara si b) extraordinara, la societățile de persoane doar o forma
- b) administratorii; numire, condiții, caracteristici

Analiza si discutarea urmatoarelor: Reguli de lucru ale administratorilor, cand administratorii lucreaza impreuna ; cand administratorii lucreaza separat; art.7 lit.e din LS, Reguli privind reprezentarea , gestionarea afacerilor

2. Societatea cu raspundere limitata- forma moderna de societate, rezultata prin valorificarea unor trasaturi preluate atat de la societatile de persoane cat si de la cele de capitaluri. Evidențierea aspectelor specifice, participarea la beneficii și pierderi, răspundere limitată a asociaților.

3. Societatea pe actiuni - forma cea mai complexa, cea mai evoluata dintre societati, -analiză a noțiunii de guvernare corporatistă din perspectiva unei societăți pe acțiuni, a relațiilor dintre administratorii acestora, conducerea executivă, acționarii și alte persoane care prezintă un interes în societate. Discuții asupra rolului administratorilor în viața societăților pe acțiuni și asupra soluțiilor la numeroase probleme ridicate în practică- de la etapa constituirii societății, pe parcursul

complicatelor relații dintre organele sale de conducere , a conflictelor iscate și până la momentul dizolvării societății.

3.1. Administrarea societăților pe acțiuni. Sisteme de administrare-discuții, prezentare generală

I Sistemul unitar, (monist); A) Consiliul de administrație, desemnarea administratorilor, condiții de numire, modul de lucru al Consiliului de Administrație, comitetele consultative ale consiliului de administrație, președintele Consiliului de Administrație, Delegarea conducerii societății pe acțiuni, directorii, luarea deciziilor de afaceri, conceptul *Business judgement rule*, Hotărârile Consiliului de Administrație vs Hotărârile AGA- studii de caz asupra contestării acestora în instanță.

II Sistemul dualist Consiliul de Supraveghere, Directoratul, condiții de numire, modalitate de funcționare, de lucru, analiza condițiilor de funcționare

Reguli comune celor două sisteme de administrare a societăților pe acțiuni- identificare, discuție

4. Societatea în comandita pe acțiuni- analiza, discuții asupra regimului juridic specific al acestei societăți cu structură duală ; a) este o societate în comandita, și, în același timp, pe acțiuni, și, b) are două categorii de acționari, comanditai și comanditari, primii, cu răspundere nelimitată și solidară, ceilalți cu răspundere limitată. – discuție dacă este o societate de capitaluri, care din regulile societăților pe acțiuni ii sunt aplicabile și care nu.

III. Statutul juridic al administratorilor. Natura juridică a raporturilor dintre administratori și societate, răspunderea administratorilor, obligațiile asumate de administratori, discuție asupra diferitelor forme de răspundere a acestora.

IV Excluderea și retragerea asociaților- remedii pentru neînțelegerile grave dintre asociați, analiza și discuții de caz, art. 222, 223 din Legea societăților comerciale

Studii de caz

1. Nulitate absolută hotărâre AGEA- Sentința civilă nr.266/2020, Tribunalul Prahova, preluată de pe www.jurisprudenta.com

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova sub numărul 2189/105/2019, reclamanta SIFBC SA, a solicitat în contradictoriu cu pârâta A SA, să se constate nulitatea absolută a Hotărârii Adunării Generale Extraordinare nr. 1 din data de 27.03.2019, iar în subsidiar, să se anuleze Hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor pârâtei A SA nr. 1 din data de 27.03.2019 și să se dispună radierea din registrul comerțului a mențiunilor efectuate în baza Hotărârii AGEA, cu plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că este acționar al societății A SA (deține un procent de 17,2036% din capitalul social societăți) însă nu a participat la adunarea generală ordinară a acționarilor din data de 27.03.2019.

În data de 27.03.2019 a avut loc adunarea generală ordinară a acționarilor societății A SA prin care :

„S-a aprobat, cu unanimitate de voturi prelungirea de către societate a linei de credit în suma de maxim 387.000 lei, în condițiile rambursării sumei de 225.000 lei în 48 rate inegale și prelungirea liniei de credit cu valoarea de 150.000 lei, încheiate cu UB S.A. și revizuirea creditului pentru cheltuieli generale, cu rambursări lunare, în suma inițială de 400.000 lei, încheiat cu UB S.A., delegarea către consiliul de administrație al societății a competențelor privind aprobarea plafonului de creditare, negocierea condițiilor prelungirii contractării creditului, stabilirea bunurilor mobile și imobile necesare garantării creditului respectiv, a căror valoare nu poate depăși 20% din valoarea totală a activelor imobilizate, mai puțin creanțele, radierea garanțiilor deja existente, desemnarea persoanelor care vor reprezenta societatea în vederea semnării documentelor care se vor întocmi în acest sens, modificarea/suplimentarea plafonului de creditare, rezilierea contractului, încheierea și semnarea altor acte adiționale.

S-a aprobat cu unanimitate de voturi garantarea creditelor acordate de către UB S.A., conform contractelor de credit, după cum urmează:

a. drept de ipoteca, a interdicțiilor de înstrăinare, grevare, închiriere, dezmembrare, alipire, demolare, restructurare, amenajare și construire, asupra terenului în suprafața de 6073 mp, înscris în CF 12342, P, având nr cad 63/2/2/3 și teren intravilan în suprafața de 5.351 mp, situat în P împreună cu construcția: CI- Hala fabricație + birouri cu Sc=2336 m.p., înscrisa în CF 128023, P, având nr. cad 12823-C1 aflat în proprietatea A - SA, și drept de ipotecă asupra cotei indivize (1/3) din terenul în suprafață de 492 m.p., cu destinație drum, identificat cu nr. cad. 63/2/2/5, înscris în cartea funciară nr. 120843 a localității P;

b. încheierea unei polițe de asigurare a imobilului descris mai sus și cesionarea în favoarea UB S.A. a drepturilor rezultate din această poliță de asigurare;

c. garanție reală mobilă asupra conturilor și subconturilor, deschise sau care vor fi deschise de către societate în evidențele UB - S.A.

S-a aprobat, cu unanimitate de voturi ca pe durata contractului de credit societatea nu va repartiza profitul obținut sub formă de dividende, fără acordul prealabil scris al UB - S.A. S-a aprobat, cu unanimitate de voturi, că, pe durata contractului de credit și orice prelungire a acestuia, creditele acordate de către asociați vor fi subordonate facilității acordate de UB S.A., atât ca drept de preferință la plată cât și ca drept de executare și nicio rambursare a creditelor acordate de asociați nu se va efectua fără acordul prealabil scris al UB S.A..

S-a aprobat, cu unanimitate de voturi că, pentru semnarea în numele și pe seama societății a documentației necesare pentru obținerea creditului, a contractului de credit (Condiții generale și Condiții speciale de finanțare și garantare), a tuturor contractelor de garanție, a biletului la ordin, precum și a oricăror documente necesare în legătură cu aceste contracte sau cu orice alt act juridic încheiat de părți în legătură cu acestea, se împuternicește Președintele Consiliului de Administrație, domnul MI, identificat prin CI. seria nr., eliberată de S.P.C.LE.P. P la data de, CNP.

Având în vedere cele aprobate, s-a ratificat contractarea, încheierea și executarea de către societate a contractului de credit nr. PL05/14/2016 în valoare inițială de 400.000 lei, actul adițional nr. 4 din data 09.08.2018 și Condițiile Generale de Creditare din data 09.08.2018, încheiate cu banca, semnate în numele societății de către MM.

S-a aprobat, cu unanimitate de voturi actualizarea și înregistrarea în evidentele ORCTP a datelor de contact ale S.C. A - SA P, astfel: contact sediu social: telefon/fax - ; contact firma: tel/fax - ; restul informațiilor din cadrul celor două rubrici existente în cuprinsul certificatului constatator emis de ORCTP vor fi radiate.

S-a aprobat cu unanimitate de voturi dezmembrarea/alipirea unor loturi de teren situate în Municipiul P, astfel;

- se va dezmembra terenul cu număr cadastral 126440 în suprafață de 2.964 m.p. în doua loturi: lotul I va avea o suprafață de 2.770 m.p. și un număr cadastral nou și lotul II cu o suprafață de 194 m.p.;

- se va dezmembra terenul cu număr cadastral nou în suprafața de 2.770 m.p. (lotul I rezultat din dezmembrarea terenului cu număr cadastral 126440 în suprafață de 2.964 m.p.) în alte două loturi: lotul III în suprafață de 333 m.p. și lotul IV în suprafața de 2.437 m.p.;

- lotul II cu o suprafață de 194 m.p. se va alipi la terenul cu număr cadastral 128023 (număr cadastral vechi 63/2/2/2) în suprafață de 5.351 m.p., rezultând un lot nou în suprafață de 5.545 m.p.;

-lotul III în suprafața de 333 m.p. se va alipi la terenul având numărul cadastral 120839 (număr cadastral vechi 63/2/ 2/3) în suprafață de 6.407 m.p., rezultând un lot de 6.740 m.p.;

- înaintea alipirii lotului III se va executa o documentație de actualizare (E-TERRA 3) a acestui număr cadastral; vor fi întocmite acte juridice, în formă autentică, referitoare la dezmembrările și alipirile anterior - menționate;

- s-a împuternicit domnul MM, cetățean roman, sa semneze în fața notarului public, al avocaților și oricăror altor persoane fizice sau juridice toate declarațiile și documentele și sa întreprindă toate demersurile necesare în relațiile cu O.C.P.I., Cartea Funciară, Oficiul Registrului Comerțului, Monitorul Oficial, A.S.F. și BVB, etc. în vederea executării și definitivării operațiunilor topo anterior - aprobate.

S-a aprobat cu unanimitate de voturi, rezultatele inventarierii patrimoniului S.C. A - S.A.. P la data de 31.12.2018.

S-a aprobat cu unanimitate de voturi următoarele modalități de valorificare a rezultatelor inventarierii patrimoniului SC. A SA. P efectuată la data de 31.12.2018, Raportul de Evaluare Imobiliară efectuat de S.C. NV S.R.L. B.

S-a aprobat, cu unanimitate de voturi, împuternicirea domnului MM, cetățean român, domiciliat în municipiul P, identificat prin C.L seria Nr. , eliberată de S.P.CLE.P. P la data de , C.N.P. , sa semneze în fata notarului public, al avocaților și oricăror altor persoane fizice sau juridice toate hotărârile adoptate și sa întreprindă toate demersurile necesare în relațiile cu Oficiul Registrului Comerțului, Monitorul Oficial, A.S.F. și BVB, etc.. Documentele anterior - menționate pot fi semnate de Președintele de Ședință și de Secretarul A.G.E.A. în cazul în care persoana împuternicită nu își poate exercita competențele aprobate de A.G.E.A.

S-a aprobat cu unanimitate de voturi stabilirea datei de 15 mai 2019 ca dată de înregistrare pentru identificarea acționarilor asupra cărora se răsfrâng efectele adunării generale ordinare a acționarilor, conform art. 238 din Legea nr. 297/2004, privind piața de capital și a datei de 14 mai 2019 ca «ex date»."

Reclamanta a solicitat instanței să pună în vedere pârâtei să depună la dosarul cauzei procesul verbal al ședinței al ședinței AGEA.

Reclamanta a arătat că dreptul la informare al acționarilor cu privire la rezoluțiile adoptate la pct. 1, 2, 3, 4, 5, 7 și 8 din Hotărârea AGEA a fost încălcat fie prin nepublicarea în convocator a unor rezoluții aprobate în AGEA, fie prin publicarea unor rezoluții adoptate într-o cu totul altă formă în AGEA, fie prin nepunerea la dispoziția acționarilor a materialelor informative referitoare la rezoluțiile adoptate.

Dreptul la informare al acționarilor premergător adunărilor generale este un drept esențial atât în societățile neadmise la tranzacționare și cu atât mai mult în situația societăților admise la tranzacționare, așa cum este cazul societății pârâte.

Ca cerință generală, dreptul la informare se asigură prin menționarea explicită a tuturor problemelor de pe ordinea de zi, așa cum prevede art. 117 alin.6 din Legea nr. 31/1990:

"Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi cu menționarea explicită a tuturor problemelor ce vor face obiectul dezbaterilor adunării."

Întrucât Societatea A SA este o societate admisă la tranzacționare pe o piață reglementată, acesteia îi sunt aplicabile și trebuie să respecte și prevederile speciale cu privire la legislația pieței de capital.

Sunt relevante în acest sens prevederile art. 92 alin. 22 din Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață potrivit cărora „cu cel puțin 30 de zile înainte de data adunării generale a acționarilor, societatea pune la dispoziția acționarilor documentele sau informațiile vizând problemele înscrise pe ordinea de zi, pe website-ul propriu, inclusiv situațiile financiare anuale, raportul anual al consiliului de administrație, respectiv raportul directoratului și cel al consiliului de supraveghere, precum și propunerea cu privire la distribuirea de dividende."

Regulamentul ASF nr. 5/2018 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață prevede de asemenea la art. 188 alin.1 că: "Societatea are obligația ca, pe toată perioada care începe cu cel puțin 30 de zile înainte de data adunării generale și până la data adunării inclusiv, să pună la dispoziția acționarilor pe website-ul sau cel puțin următoarele informații, disponibile cel puțin în limbile română și engleza:...c) documentele care urmează să fie prezentate adunării generale."

Aceste documente și informații poartă denumirea generică de materiale informative care trebuie să fie publicate de emitent pentru a explica problemele aflate pe ordinea de zi a AGA, pentru a facilita astfel procesul decizional în AGA și a permite acționarilor să voteze în cunoștință de cauză și după o prealabilă informare corespunzătoare. Regulamentul ASF nr. 5/2018 se referă în mod indirect la materialele informative în art. 188 alin. 4 unde se prevede că „emitentul pune la dispoziția acționarilor interesați, împreună cu documentele și materialele informative (...) trei exemplare din formularul de procură specială (...)”.

Exercitarea reală a dreptului de vot poate avea loc doar în condițiile în care, pe lângă informațiile minime ce trebuie inserate în convocator, pe site-ul persoanei juridice și în orice altă modalitate care să permită informarea, sunt publicate sau puse la dispoziția acționarilor toate acele informații legate de ordinea de zi care permit o cunoaștere în detaliu a propunerilor ce urmează a fi votate și, drept urmare, exercitarea în mod real a atributelor specifice calității de acționar.

Rațiunea pentru care legiuitorul a reglementat în sarcina societății comerciale obligația de a asigura acționarilor o informare completă și corectă asupra problemelor propuse pe ordinea de zi în vederea aprobării lor de către adunarea generală extraordinară a acționarilor constă în faptul că aceștia trebuie să fie în deplină cunoștință de cauză pentru a hotărî în conformitate cu interesul lor propriu asupra aspectelor supuse spre aprobare în vederea protejării investițiilor efectuate și a diminuării riscurilor legate de investițiile respective, fiind considerată mai mult decât oportună furnizarea către toți acționarii a unor informații complete și sigure ce se impun a fi aduse la cunoștința acționarilor cu suficient timp pentru care votul să fie exprimat liber, lipsit de orice echivoc.

În literatura de specialitate, s-a statuat că „societățile tranzacționate pe piața de capital sunt supuse unor reguli mult mai riguroase din punct de vedere al asigurării transparenței informațiilor” și că „lipsa informațiilor ar fi de natură să genereze prejudicierea persoanelor care și-au introdus economiile în circuitul pieței de capital, fără a cunoaște date despre performanțele economice ale societății, despre activele acesteia, despre creditele și datoriile sale, despre persoanele care asigură managementul, etc”.

Dreptul de informare al acționarilor își găsește fundamentul în elementul affectio societatis ce constituie cauza însăși a contractului de societate, coroborat cu principiul bunei credințe contractuale, din care derivă îndatoririle de loialitate și cooperare între asociați presupunându-se că nu există o conlucrare în vederea atingerii scopului comun în lipsa unei fidele informări între asociați, respectiv între administrație și asociați. Necesitatea de informare a acționarilor societăților listate și a investitorilor pe piața de capital în general, a generat apariția unor principii specifice dreptului pieței de capital, anume principiul transparenței și principiul protecției investitorilor.

Dispozițiile care reglementează obligația societății tranzacționate să asigure informarea acționarilor sunt norme de natură imperativă și protejează un interes de ordine publică, anume dreptul la protecția acționarului unei societăți deschise împotriva practicilor neloiale, fraudelor și abuzurilor, conduce la concluzia că încălcarea acestor norme este de natură să atragă nulitatea și implicit, a hotărârii AGA adoptată, sancțiune care a fost reținută și de doctrină ca fiind cea care și impune în cazul încălcării obligației societății de a informa în mod corespunzător acționarii și investitorii de pe piața de capital.

În lipsa informării acționarilor se neagă dreptul acestora de a vota liber și în cunoștință de cauză, iar dreptul de vot a dobândit un caracter aproape sacramental, doctrina franceză considerându-l în mod plastic ca fiind „l'un des vaches sacrees du droit des societes”.

În ceea ce privește obligativitatea menționării explicite a tuturor problemelor ce vor face obiectul dezbaterilor adunării, în practica judiciară s-a reținut că nu este suficientă o simplă enumerare a problemei de pe ordinea de zi, ci este necesară și explicitarea lor, în limite rezonabile, astfel încât informarea acționarilor, prealabilă adunării generale, să se realizeze în mod efectiv.

Totodată, în mod corect, în jurisprudență s-a arătat că: Hotărârea adoptată cu privire la o problemă fost menționată în convocator, prin introducerea acesteia pe ordinea de zi este nulă, decizia luată de acționari nefăcând obiectul unei prealabile informări impuse de lege. Ordinea de zi menționată în convocare determină competența adunării generale, neputându-se lua o hotărâre asupra altor probleme decât cele inserate în cuprinsul ordinii de zi publicate, scopul menționării în convocare a ordinii de zi constând în asigurarea dreptului la informare a acționarilor și asigurarea posibilității acestora să se pregătească pentru luarea deciziilor în cunoștință de cauză.

În primul rând în Hotărârea AGEA adoptată apar rezoluții care nu au fost menționate și în convocator, cazul rezoluțiilor adoptate la pct.2 alin.1 lit.b, pct.2 alin.1 lit.c, pct. 3, pct.4 și pct.8 la încheierea unei polițe de asigurare a imobilului, la constituirea unei garanții reale asupra conturilor și subconturilor societății, la nerepartizarea profitului fără acordul băncii, la ratificarea contractării, încheierii și executării contractului de credit, a actului adițional și condițiile generale de creditare încheiate cu banca și semnate în numele societății de IM, la actualizarea datelor la ORC și aprobarea concluziilor raportului de evaluare imobiliară efectuat de NV SRL

În cazul celorlalte rezoluții, a menționat că societatea pârâtă nu a publicat nicio informație cu privire la punctele de pe ordinea de zi, singura informare a acționarilor fiind cea prevăzută în convocator. În această ordine de idei, conținutul hotărârii fie este diferit în mod esențial de ceea ce s-a propus spre aprobare acționarilor, fie aprobă aspecte despre care acționarii nu au fost informați, astfel:

- la pct. 1 s-a propus aprobarea prelungirii liniei de credit în valoare de 375.000 lei și s-a aprobat prelungirea liniei de credit odată cu 387.000 lei și în al doilea rând cu 150.000 lei.

- la pct. 2 s-a propus la modul general și succint, fără a fi indicate în prealabil bunurile mobile necesare garantării creditelor angajate de societate, iar prin hotărâre s-a aprobat pe de o parte instituirea unui drept de ipotecă asupra bunurilor esențiale desfășurării activității societății cum ar

fi hale de producție și birouri identificate pentru prima dată doar în conținutul Hotărârii AGEA, iar pe de altă parte au fost aprobate garanții suplimentare despre care acționarii nu au fost informați, cum sunt cele referitoare la încheierea unei polițe, garanții reale asupra conturilor, nerepartizarea profitului și subordonarea creditelor acordate de asociați societății.

- la pct. 4 s-a propus la modul general și succint fără a fi indicat în prealabil niciun bun avut în vedere dezmembrarea și alipirea unor loturi de teren și s-a aprobat dezmembrarea și alipirea unui număr considerabil de imobile despre care acționarii nu au fost informați în prealabil, bunurile fiind identificate pentru prima dată doar în conținutul Hotărârii AGEA.

Nici rezoluțiile aprobate nu sunt în măsură să lămurească ce anume s-a aprobat în AGEA, astfel rezoluția aprobată la pct. 7 din Hotărârea AGEA, este formulată astfel: aprobă cu unanimitate de voturi următoarele modalități de valorificare a rezultatelor inventarierii patrimoniului SC A SA P efectuată la data de 31.12.2018, fără a exista și o enumerare a modalităților concrete de valorificare a rezultatelor inventarierii efectuată la data de 31.12.2018.

În consecință, această conduită a societății recurente, care este în mod evident contrară dispozițiilor legale ale art. 117 alin.6 din Legea nr. 31/1990, art. 92 alin. 22 din Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață și art. 188 alin.1 din Regulamentul ASF nr.5/2018, atrage nulitatea rezoluțiilor adoptate la pct. 1, 2, 3, 4, 5, 7 și 8 din Hotărârea AGEA.

Conform art. 92 alin.14 din Legea nr.24/2017 "împuternicirile, înainte de prima lor utilizare, se depun la societate cu 48 de ore înainte de adunarea generală sau în termenul prevăzut de actul constitutiv al emitentului."

În speță, societatea pârâtă a stabilit termenul limită pentru depunerea procurilor speciale 22 martie 2019, în condițiile în care AGEA a fost convocată pentru data de 26/27 martie 2019, deși termenul de 48 de ore anterior AGEA fiind în data de 24 martie 2019. Nerespectarea acestei prevederi legale, restrânge dreptul acționarilor de a vota în cadrul adunării așa cum este reglementat de art. 92 alin.14 Legea nr. 24/2017, aspect care atrage nulitatea hotărârii.

Potrivit art. 117 alin. 3 din Legea nr. 31/1990 „Convocarea se publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-Aa și în unul dintre ziarele de largă răspândire din localitatea în care se află sediul societății sau din cea mai apropiată localitate".

Analizând cele menționate în cuprinsul hotărârii AGEA publicată pe site-ul BVB și în Monitorul Oficial al României, partea a IV-a, nr. 1837/02.05.2019, convocatorul a fost publicat în Monitorul Oficial al României, cartea a IV-a, nr. 833/22.02.2019 și în ziarul B din data de 22.02.2019.

În conformitate cu obligația imperativă instituită de art. 117 alin.3 din Legea nr. 31/1990, convocatorul publicat „în unul dintre ziarele de largă răspândire din localitatea în care se află sediul societății", este un ziar național de nișă cu specific economic, care nu îndeplinește caracterul de răspândire din localitate în care se află sediul societății.

Deoarece convocatorul nu a fost publicat într-un ziar local, rezultă că nu a fost îndeplinită obligația anterior arătată, obligație conținută de o normă legală care are un caracter imperativ, încălcarea ei sancționându-se cu nulitatea absolută.

Scopul obligației de publicare a convocatorului într-un ziar de largă răspândire în localitatea în care are sediul societatea este aceea de a informa în mod eficient acționarii societății, care, de regulă, în viziunea legii, locuiesc în aceeași zonă în care are sediul societatea.

În cazul de față, societatea pârâtă are un număr de acționari persoane fizice tip listă ce dețin 15,341% social, posibil foști angajați ai societății ce locuiesc în aceeași zonă în care are sediul societatea.

Ori, prin publicarea convocatorului AGEA doar în Monitorul Oficial și într-un ziar central, cu specific economic/piață de capital, fără publicarea acestuia și într-un ziar de largă răspândire în în care are sediul societate, aceste persoane fizice, titulari de drept ai acțiunilor emise de pârâtă, au fost excluse de la informarea cu privire la convocarea unei adunării ordinare.

Nepublicarea convocatorului într-un ziar de largă răspândire în localitatea unde are sediul pârâta a avut drept consecința încălcarea dreptului fundamental la informare al acționarilor societății și are drept consecința nulitatea hotărârilor aprobate în cadrul adunării generale neregulat convocate.

Nu au fost respectate întocmai exigențele legale privind convocarea AGEA, hotărârea nelegal convocată fiind lovită de nulitate absolută.

La pct. pct. 2 alin.2 Hotărârea AGEA s-a aprobat ca pe durata contractului de credit societatea nu va repartiza profitul obținut sub formă de dividende, fard acordul prealabil al UB SA.

Conform art. 111 alin. 1 din Legea nr. 31/1990: adunarea generală ordinară se întrunește cel puțin odată în cel de 5 luni de la încheierea exercițiului financiar, iar conform alin.2, în afară de dezbaterile altor probleme înscrise la ordinea de zi, adunarea generală este obligată: a) să discute, să aprobe sau să modifice situațiile financiare anuale, pe baza rapoartelor prezentate de consiliul de administrație, respectiv de directorat și de consiliul de supraveghere, de cenzori sau, după caz de auditorul financiar și sa fixeze dividendul.

Conform prevederilor legale mai sus menționate, distribuirea dividendelor se face doar anual prin hotărâre a adunării generale ordinare a acționarilor, fiind nelegală adoptarea unor hotărâri care vizează o politică de distribuire a dividendelor multianuală.

Pe de altă parte, competența exclusivă cu privire la politica de dividende a unei societăți pe acțiuni aparține adunării generale ordinare a acționarilor, competență ce nu poate fi nici delegată și nici condiționată de manifestarea de voință a unui terț, așa cum este banca UB SA a cărei acord prealabil ar fi necesar pentru repartizarea profitului sub formă de dividende.

Pârâta a invocat excepția lipsei de interes a reclamantei în promovarea acțiunii,

Prin notele scrise depuse, reclamanta a solicitat respingerea excepției lipsei de interes în promovarea acțiunii, pentru următoarele considerente:

Acțiunea în constatarea nulității unei hotărâri a adunării generale a acționarilor așa cum este reglementată de art.132 din Legea 31/1990 poate fi promovată de două categorii de persoane: acționarii care au votat împotriva sau nu au participat la adunare, sau terți lezați în interesul lor.

În prima ipoteză, așa cum se prevede în art.132 alin.2 din Legea 31/1990, proba interesului se face în cazul acționarilor cu dovada calității de acționar la data de referință, coroborată cu cea absenței de la adunarea generală sau a votului negativ, iar teza care a justificat acest raționament a fost aceea că acțiunea în anulare, în acest caz, are un caracter societăreț, cu alte cuvinte nu interesul acționarului este protejat, ci cel al societății însăși.

Acțiunea în nulitate a unei hotărâri a adunării generale a acționarilor promovată de un acționar al societății, așa cum este reglementată de art. 132 din Legea 31/1990 are un caracter social care profită societății, ea însăși interesată în a adopta hotărâri valide, iar dreptul de a ataca hotărârea adunării acționarilor considerată nelegală sau nestatutară este un drept societăreț. În consecință acționarul care promovează o astfel de acțiune în nulitate și care întrunește cerințele prevăzute de art.132 alin.2 din Legea 31/1990 nu trebuie să justifice un interes determinat personal.

În jurisprudență, printr-o decizie a Curții de Apel Timișoara, în mod corect s-a apreciat că:

"Acțiunea în anulare/nulitate are caracterul unei acțiuni societărețe, deoarece ea este exercitată exclusiv în folosul societății și al acționarilor, și nu pentru valorificarea unui interes personal. Ca atare, interesul reclamantului de a ataca hotărârea adunării generale a acționarilor deriva din chiar calitatea sa de acționar la societatea a cărei hotărâre o atacă. Această particularitate a dovedirii interesului prin simpla proba a calității de acționar care a absentat de la adunare sau a votat împotriva hotărârii atacate se întâlnește și în cazul unei acțiuni în nulitate absolută."

De asemenea într-o altă speță s-a apreciat în mod temeinic că "interesul reclamantei în formularea cererii de chemare în judecată rezultă din faptul că reclamanta deține calitatea de acționară a pârâtei, calitate față de care reclamanta este interesată să se asigure respectarea legii la adoptarea hotărârilor adunărilor generale ale acționarilor societății pârâte" (Decizia civilă nr. 610/2017 pronunțată de Curtea de Apel Cluj în dosarul nr. 528/2016).

Având în vedere că SIF B-C SA deține calitatea de acționar al societății pârâte cu un procent de 17,2036% din capitalul social, această calitate având-o de altfel și la data de referință, cât și la data promovării acțiuni ce face obiectul prezentului dosar și că SIF B-C SA nu a participat la ședința adunării generale a acționarilor în care s-a aprobat hotărârea a cărei nulitate se solicită, este evident că în speță este întrunită cerința existenței interesului în promovarea acțiunii și în consecință se impune respingerea excepției lipsei de interes invocate de pârâtă.

Prin notele scrise, pârâta a solicitat să se constate că acțiunea a rămas fără obiect, ca urmare a faptului că hotărârea AGEA nr. 1/27.03.2019 a fost anulată prin Hotărârea AGEA nr. 2/26.09.2019.

Prin notele scrise depuse la data de 28.02.2020, reclamanta a arătat că față de notele scrise înregistrate de pârâtă la dosarul cauzei la termenul anterior prin care a depus la dosarul cauzei copie

a hotărârii AGEA nr. 2/26.09.2019 prin care s-a aprobat revocarea/anularea Hotărârii AGEA nr. 1/27.03.2019, poziția sa este că, o dată intrată în circuitul civil, o hotărâre a adunării generale a acționarilor, este irevocabilă.

Natura juridică a hotărârilor AGA a fost, pentru doctrină, un subiect controversat, fiind avansate mai multe opinii și teorii. Astfel, hotărârea adunării generale a acționarilor a fost considerată ca fiind:

a. Act juridic unilateral: - "Oricare hotărâre AGA este un act juridic unilateral al societății comerciale, privită ca persoană juridică, distinctă de personalitatea celor care o compun" (...) Voințele individuale și concordante, contopindu-se într-o voință comună majoritară, devin voința juridică a societății înseși, motiv pentru care în temeiul principiului relativității efectelor actelor juridice, hotărârile AGA luate în limitele legii și/sau ale actului constitutiv sunt obligatorii pentru societate, ca emitentă a unui asemenea act juridic, cât și celorlalți acționari (...)"

b. Act juridic contractual, convenție: - „Votul este o manifestare unilaterală de voință care, unit cu celelalte voturi, se constituie într-un act juridic de natură specială complexă, respectiv hotărârea adunării generale a acționarilor/asociaților. Este vorba de o pluralitate de acte juridice unilaterale care capătă natura unui contract. De altfel, consimțământul care stă la baza unui contract reprezintă o reuniune de manifestări unilaterale de voință, concordante" (...) „Hotărârea AGA este un contract între acționari/asociați și nu un act juridic al societății (persoana juridică)"

c. Act juridic complex (unilateral) - presupune că există mai multe manifestări de voință convergente sau conjugate care, având același scop, reprezintă o parte unică și o pluralitate de participanți. Actul juridic complex poate fi de asemenea unilateral sau bilateral. Acte colective bilaterale sunt contractele colective de muncă, de exemplu, iar acte colective, complexe unilaterale pot fi hotărârile adunării generale ale unei persoane juridice.

Opinia care se impune tot mai mult este aceea că hotărârile AGA sunt acte unilaterale complexe.

În același sens, un autor de autoritate a statuat într-o lucrare recentă că „numărul emitenților nu are relevanță întotdeauna în calificarea unui act ca unilateral. Faptul că un act ia naștere ca urmare a manifestării de voință a mai multor subiecți de drept nu îl face să își piardă calitatea de act juridic unilateral. Determinantă pentru calificarea juridică este unicitatea voinței care este dată adesea de unicitatea rezultatului urmărit de emitenții care acționează în virtutea unei voințe juridice comune, fără a se situa pe poziții de obligații reciproce".

În concluzie, trebuie admis că hotărârile adunărilor generale ale acționarilor au natura juridică a unor acte juridice unilaterale complexe.

Noul cod civil definește actul unilateral la art. 1324 astfel: „Este unilateral actul juridic care presupune numai manifestarea de voință a autorului său". În cazul hotărârilor AGA, manifestarea de voință aparține societății și este exprimată prin organul societar reprezentat de adunarea generală.

Potrivit art. 1325 Cod Civil „dacă prin lege nu se prevede altfel, dispozițiile referitoare la contracte se aplică în mod corespunzător actelor unilaterale".

Relevantă în speță o au dispozițiile art. 1270 Cod civil potrivit cărora „contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante.” Acest articol consacră de fapt principiul forței obligatorii a actelor juridice care sunt obligatorii, nu facultative, în privința obligațiilor la care dau naștere. Forța obligatorie a actului juridic se impune și în cazul obligațiilor asumate printr-un angajament unilateral.

Legea nr. 31/1990 consacră în mod expres principiul forței obligatorii a hotărârilor adunărilor generale ale acționarilor prevăzând expres la art. 132 că „hotărârile luate de adunarea generală în limitele legii sau actului constitutiv sunt obligatorii chiar pentru acționarii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra”.

De aici decurge, ca principiu, irevocabilitatea actului juridic unilateral, în special dacă prin aceasta s-ar aduce atingere drepturilor terților. Acționarii trebuie considerați terți deoarece autorul actului este societatea, a cărei voință este exprimată în hotărârea AGA, mai ales în contextul în care nu s-a dat acordul la revocarea unei hotărâri AGA anterioare.

Fundamentul irevocabilității este același și în cazul actelor unilaterale ca și în cazul contractelor: respectarea drepturilor altora și al situațiilor juridice, impus de necesitatea vieții sociale și de securitatea circuitului civil.

De regulă, în cazul tuturor actelor unilaterale supuse comunicării, ele nu mai pot fi revocate din momentul comunicării lor. Principiul forței obligatorii a actului juridic unilateral, a cărui esență constă tocmai în nerevocarea sa potestativă, este suspendat până la un anumit moment - cel al comunicării sale. Dimpotrivă, actele unilaterale nesupuse comunicării sunt esențialmente revocabile (testamentul de exemplu).

În speța, hotărârea AGEA nr. 1 din data de 27.03.2019 a devenit irevocabilă din momentul publicării sale, ea nemaiputând fi revocată printr-o hotărâre ulterioară, deoarece a intrat în circuitul civil prin aducerea sa la cunoștința acționarilor și a publicului.

Verificând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

Cu privire la excepția lipsei de interes a reclamantei în promovarea acțiunii, excepție invocată de pârâtă, tribunalul a reținut că SIF BC SA are calitate de acționar al societății pârâte (deține 17,203% din capitalul social), acțiunea în anularea hotărârii adunării creditorilor are un caracter societar, este exercitată în interesul societății și al acționarilor și prin urmare, chiar dacă reclamanta nu a participat la adunarea generală a acționarilor aceasta are interes în promovarea acțiunii în anularea hotărârii adoptate. Pentru acest considerent, tribunalul a respins excepția lipsei de interes invocată de pârâtă, ca neîntemeiată.

Pe fond, s-a invocat încălcarea dispozițiilor legale prevăzute de art. 117 din Legea nr. 31/1990 și ale art. 92 alin. 22 din Legea nr. 24/2017, care reglementează dreptul de informare al acționarilor.

S-a arătat că în ordinea de zi nu au fost menționate toate problemele ce au constituit obiectul dezbaterilor adunării și nu au fost explicate în așa fel încât acționarii să fie informați efectiv.

Hotărârea atacată ar cuprinde rezoluții care nu au fost menționate în convocator (pct. 2 alin. 1 lit. b, pct. 2 alin. 1 lit. c, pct. 3, pct. 4 și pct. 8 referitoare la încheierea poliței de asigurare a imobilului, constituirea unei garanții reale asupra conturilor și subconturilor societății, la nerepartizarea profitului fără acordul băncii, la împuternicirea dată numitului IM pentru încheierea, executarea contractului de credit, la actualizarea datelor ORC și aprobarea raportului de evaluare imobiliară efectuat de NV SRL).

Pârâta a mai arătat că s-a propus prelungirea liniei de credit cu 375.000 lei și s-a aprobat prelungirea liniei de credit inițial cu 387.000 lei și apoi cu 150.000 lei.

Instanța a reținut că se invocă în principiu aspecte care țin de lipsa unor informații complete care să justifice punctele supuse dezbaterei pe ordinea de zi. Pârâta a îndeplinit obligația de publicare a convocatorului cu ordinea de zi în Monitorul Oficial și într-un ziar central cu aspect strict economic pe piața de capital.

Dispozițiile care reglementează obligațiile societății de a asigura informarea acționarilor sunt norme imperative. Obligația revine societății emitente (legiuitorul instituind un drept al acționarilor de a avea acces la informații), ceea ce înseamnă că acționarii au interesul de a obține de la societate acele informații care le permit să voteze în cunoștință de cauză. Reclamanta nu a făcut dovada că a solicitat pârâtei documente, explicații cu privire la punctele de pe ordinea de zi și nici dovada unui refuz al pârâtei în acest sens.

Reclamanta a invocat introducerea pe ordinea de zi a unor chestiuni care nu au fost menționate în convocator, legate de încheierea unei polițe de asigurare a imobilului, de constituirea unei garanții reale asupra conturilor societății, de condițiile de creditare, însă aceste chestiuni sunt subsidiare prelungirii liniei de credit și așa cum s-a arătat, reclamanta putea solicita explicații și documente în acest sens.

Prelungirea liniei de credit presupune obligatoriu garantarea executării obligației de către societate, cu constituirea unor garanții asupra bunurilor acesteia.

Și cu privire la valorificarea rezultatelor inventarierii efectuate la 31.12.2018, reclamanta putea solicita lămuriri / explicații.

Reclamanta a invocat și încălcarea dispozițiilor art. 92 alin. 14 din Legea nr. 24/2017.

Acest text reglementează depunerea împuternicirilor de societate cu 48 de ore înainte de adunarea generală sau în termenul prevăzut în actul constitutiv.

Reclamanta nu a arătat în concret în ce constă încălcarea acestei dispoziții pentru a se constata nulitatea hotărârii. A arătat că pârâta a fixat dată limită pentru depunerea acestora 22.03.2019, în condițiile în care ședința a avut loc la 27.03.2019. Nu a arătat și nu a dovedit dacă prin actul constitutiv nu s-a prevăzut alt termen pentru depunerea împuternicirii, caz în care nu se aplică termenul de 48 de ore.

Pârâta a depus note scrise prin care a solicitat respingerea cererii ca rămasă fără obiect, întrucât prin hotărârea nr. 2/26.09.2019 a fost revocată hotărârea atacată.

În concordanță cu susținerile reclamantei din notele depuse la 28.02.2020, tribunalul a reținut că hotărârea AGEA 1/27.03.2019 nu poate fi revocată pentru că a fost publicată în Monitorul Oficial (sau efectuat formalitățile de opozabilitate) și a fost pusă în executare.

Hotărârea adunării generale este un act juridic complex irevocabil.

Pentru toate aceste considerente, tribunalul a respins ca neîntemeiată acțiunea în constatarea nulității hotărârii AGEA 1/27.03.2019, respectiv acțiunea în anularea acesteia.”

2. Actiunea in anulare a hotararii AGA

(Decizie nr. 99 din data de 06.05.2014 pronuntata de Curtea de Apel Suceava), preluată de pe info-dosar.ro

“La data de 30.09.2013, pe rolul Tribunalului Suceava - Sectia civila a fost inregistrata, sub nr. 9755/86/2013, cererea avand ca obiect "actiune in anulare a hotararii AGA", formulata de reclamantul F.S.D., in contradictoriu cu paratii M.O.F. si S.C. C.T. Dorna Arini, prin care a solicitat constatarea nulitatii absolute a hotararii Adunarii Generale a Asociatilor S.C. C.T. S.R.L. din data de 28.08.2013 si, drept consecinta, anularea tuturor actelor subsecvente acestora si obligarea paratei la plata cheltuielilor de judecata.

In fapt, prin Hotararea AGA a S.C. C.T.S.R.L. (in continuare denumita "Societatea") s-a hotarat numirea, in calitate de administrator, a paratei M.O.F..

Aceasta AGA a fost luata fara convocarea reclamantului, in conformitate cu prevederile legale in vigoare, luand la cunostinta de existenta acesteia doar la semnalarea acestui fapt de catre parata si, ulterior, prin efectuarea de copii de la Registrul Comertului.

In conformitate cu prevederile legale in vigoare, respectiv art. 195 din Legea 31/1990, legea societatilor comerciale, convocarea adunarii generale a asociatilor unui S.R.L. este de competenta exclusiva a administratorului societatii. Legiuitorul da in competenta administratorului societatii initiativa de a convoca adunarea generala si, doar in subsidiar, unui grup de asociati, reprezentand cel putin o patrime din partile sociale. Or, in cazul de fata, administratorul statutar al S.C. C.T. S.R.L., la acel moment, era el, fara a exista alte persoane desemnate in acest sens. Mai departe, legea prevede dreptul asociatului, care detine cel putin o patrime din partile sociale, de a formula o cerere de convocare a AGA catre administrator, dar fara a acorda dreptul de a proceda singur la convocarea acesteia.

Pe langa prevederile legale deja mentionate, actul constitutiv al Societatii prevede in mod foarte clar, la art. 12 alin 2: "Prin hotararea adunarii generale a asociatilor vor putea fi numite ca administratori alte persoane fizice sau juridice asociati sau neasociati".

In consecinta, parata M. avea, dreptul, detinand 49% din partile sociale in societate, de a-i solicita convocarea AGA, iar in cazul in care el nu dadea curs acestei solicitari, avea dreptul de a se adresa instantelor competente, spre a-si exercita acest drept.

Potrivit practicii judiciare, in cazul in care administratorul refuza a convoca AGA, la cererea expresa

a asociatilor/asociatului, inregistrata in conditii procedurale, acestia pot proceda la sesizarea instantei printr-o cerere avand ca obiect obligarea administratorului la convocarea AGA, eventual sub sanctiunea daunelor cominatorii, iar, pe de alta parte, administratorul poate fi tinut raspunzator de prejudiciile cauzate societatii prin neconvocarea AGA. Astfel, ca urmare a faptului ca nici el si nici o instanta nu a fost sesizata cu privire la convocarea AGA, in conformitate cu prevederile legale in vigoare, considera AGA Societatii ca fiind lovita de nulitate absoluta.

Ca urmare a lipsei lui, vointa societatii, exprimata prin hotararea AGA, nu avea cum sa fie intrunita, existand doar vointa unilateral a unuia dintre asociati - si acela minoritar - vointa care nu poate da eficacitate unei asemenea hotarari.

Prin aceasta hotarare AGA se incearca eludarea vointei comune a asociatilor si incercarea de a prelua controlul societatii intr-un mod abuziv si contrar intereselor societatii. Pana la aceasta data, societatea isi desfasoara o activitate lucrativa, cu o balanta pozitiva, neexistand probleme de nici un fel in desfasurarea activitatii acesteia.

Pe langa aceste motive clare si elocvente, procesul verbal al adunarii generale nu putea fi intocmit cu respectarea normelor legale, in lipsa reclamantului neintruindu-se cvorumul necesar luarii unei asemenea hotarari.

In concluzie, avand in vedere aspecte prezentate, este evident ca hotararile adunarii generale ordinare si extraordinare sunt adoptate cu nerespectarea legii, motiv pentru care se impune ca acestea sa fie anulate.

In drept si-a intemeiat actiunea pe art. 195, 117, 132 alin. 3 din Legea 31/1990, Legea societatilor comerciale, republicata, art. 112 si urmatoarele Cod procedura civila.

In sustinerea actiunii, reclamantul a depus la dosar inscrisuri (filele 10-21 dosar).

Parata M.O.F. a depus intampinare, filele 26-36 dosar, prin care a solicitat, pe cale de exceptie, respingerea actiunii, ca tardiva, anulara cererii de chemare in judecata, intrucat aceasta a fost formulata cu nerespectarea dispozitiilor imperative ale legii, iar pe fond respingerea cererii de chemare in judecata, ca nefondata si ca neintemeiata.

In aparare a aratat ca, prin cererea introductiva, reclamantul a solicitat instantei de judecata constatarea nulitatii absolute a hotararii AGA S.C. C.T.S.R.L. din data de 28.08.2013 si anulara tuturor actelor subsecvente acesteia, invocand doua motive, respectiv faptul ca hotararea AGA din 28.08.2013 s-a luat fara convocarea reclamantului si faptul ca doar administratorul societatii avea dreptul de a convoca adunarea generala a asociatilor.

Insa, asa cum a statuat Inalta Curte de Casatie si Justitie prin decizia nr. 3241 din 08.12.2009, aceste motive de nulitate invocate de reclamant sunt cauze de nulitate relativa, deoarece ocrotesc interese particulare ale asociatilor, nu interese de ordin public.

Astfel, in speta, reclamantul, invocand motive de nulitate relativa, respectiv lipsa convocarii sale si faptul ca doar administratorul societatii avea calitatea de a convoca adunarea generala a asociatilor, conform dispozitiilor art. 196, coroborat cu art. 132 alin. 2 din Legea nr. 31/1990, trebuia sa formuleze actiunea in termen de 15 zile de la data publicarii hotararii adunarii generale a asociatilor din 28.08.2013 in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a.

Prin rezolutia nr. 10688/10.09.2013, pronuntata de catre Directorul Oficiului Registrului Comertului de pe langa Tribunalul Suceava, s-a dispus publicarea in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a,

a hotararii adunarii generale a asociatilor C.T.S.R.L. din 28.08.2013. Prin urmare, in termen de 15 zile de la data de 10.09.2013, reclamantul putea ataca in justitie aceasta hotarare AGA, pentru motivele de nulitate relativa invocate de catre acesta.

Or, actiunea reclamantului a fost inregistrata pe rolul Tribunalului Suceava la data de 30.09.2013, mult peste termenul de 15 zile impus de normele legale. Avand in vedere toate aceste aspecte invederate, a solicitat admiterea exceptiei tardivitatii formularii actiunii de catre reclamant si, in consecinta, respingerea acesteia, ca tardiva.

De asemenea, a aratat ca, potrivit dispozitiilor imperative ale art. 194 lit. b C. proc. civ., "cererea de chemare in judecata va cuprinde: numele, prenumele si calitatea celui care reprezinta partea in proces, iar in cazul reprezentarii prin avocat, numele, prenumele acestuia si sediul profesional. Dispozitiile art. 148 alin. 1 teza a II-a sunt aplicabile in mod corespunzator. Dovada calitatii de reprezentant, in forma prevazuta la art. 151, se va alatura cererii ..."

Or, asa cum reiese din cuprinsul cererii introductive, aceasta a fost formulata de catre reclamant, prin avocat A. G., fara insa a fi indicat sediul profesional al acestuia si celelalte elemente de identificare (respectiv numar de telefon, fax si adresa de mail), asa cum impun prevederile legale sus-invocate. Mai mult decat atat, nici dovada calitatii de reprezentant nu a fost anexata cererii. Totodata, in conformitate cu prevederile art. 194 lit. a C. proc. civ., "cererea de chemare in judecata va cuprinde: numele si prenumele, domiciliul sau resedinta partilor ori pentru persoane juridice denumirea si sediul lor. De asemenea, cererea va cuprinde si codul numeric personal sau, dupa caz, codul unic de inregistrare ori codul de identificare fiscala, numarul de inmatriculare in registrul comertului sau de inscriere in registrul persoanelor juridice si contul bancar ale reclamantului, precum si ale paratului, daca partile posedea ori li s-au atribuit aceste elemente de identificare, potrivit legii, in masura in care acestea sunt cunoscute de reclamant". Asadar, dupa cum se poate observa, in cuprinsul cererii introductive, reclamantul nu a indicat nici codul sau numeric personal si nici pe cel al paratului. Or, indicarea acestui element de identificare, respectiv codul numeric personal al reclamantului, este esentiala.

Mai mult decat atat, este obligatoriu ca cererii de chemare in judecata sa ii fie anexata copie dupa actul de identitate al reclamantului, certificata de catre acesta pentru conformitate cu originalul, pe cand, in cazul de fata, acest document nu este anexat cererii si nici imputernicirea avocatiala pentru avocatul reclamantului.

Astfel, conform dispozitiilor imperative ale art. 148 alin. 1 C. proc. civ. "orice cerere adresata instantelor judecatoresti trebuie sa fie formulata in scris si sa cuprinda indicarea instantei careia ii este adresata, numele, prenumele, domiciliul sau resedinta partilor, ori, dupa caz, denumirea si sediul lor, numele si prenumele, domiciliul sau resedinta reprezentantilor lor, daca este cazul, obiectul, valoarea pretentiei, daca este cazul, motivele cererii, precum si semnatura. De asemenea, cererea va cuprinde, daca este cazul, si adresa electronica sau coordonatele care au fost indicate in acest scop de parti, precum numarul de telefon, numarul de fax ori altele asemenea". Dupa cum se poate observa in cuprinsul actiunii reclamantului, prin care se solicita anularea hotararii adunarii generale a asociatilor din data de 28.08.2013, acesta nu indica adresa electronica a sa, nici numarul sau de telefon sau de fax, asa cum impun dispozitiile legale invocate. Art. 150 al. 2 si art. 194 lit. e C. proc. civ. prevede ca fiecarui exemplar al cererii de chemare in judecata sa ii fie anexate inscrisurile de care reclamantul intelege a se folosi in proces, toate copiile astfel anexate necesitand a fi certificate de parte pentru conformitate cu originalul. Cu toate acestea, copiile dupa inscrisurile de care reclamantul F.S.D. intelege a se folosi in dovedirea

pretentiilor sale nu sunt certificate de catre acesta pentru conformitate cu originalul, asa cum impun normele legale.

In consecinta, aceste inscrisuri anexate de catre reclamant cererii de chemare in judecata nu pot fi luate in considerare, tocmai pentru ca nu sunt certificate pentru conformitate cu originalul. Mai precizeaza faptul ca, chiar si inscrisurile anexate exemplarului de cerere destinat comunicarii catre parat este necesar a fi certificate de catre reclamant pentru conformitate cu originalul. Dispozitiile art. 194 lit. d C. proc. civ. impun ca "cererea de chemare in judecata va cuprinde: aratarea motivelor de fapt si de drept pe care se intemeiaza cererea".

Asadar, cererea de chemare in judecata, prin care reclamantul solicita anulara hotararii AGA din data de 28.08.2013, cuprinde doar motivele de fapt pe care este intemeiata, fara a insa a contine ceea ce este mai important, respectiv motivarea in drept.

Este adevarat ca reclamantul precizeaza, ca temei in drept, dispozitiile art. 112 si urmatoarele din Codul de procedura civila, insa, aceste dispozitii legale invocate reglementeaza cererea de chemare in judecata, insa fac parte din Codul de procedura civila 1865, abrogat la data de 15.02.2013. Conform dispozitiilor art. 3 alin. 1 din Legea nr. 6/2012, pentru punerea in aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedura civila "dispozitiile Codului de procedura civila se aplica numai proceselor si executarilor silite incepute dupa intrarea acestuia in vigoare". Or, actiunea formulata de catre reclamant a fost inregistrata pe rolul Tribunalului Suceava la data de 30.00.2013, mult dupa intrarea in vigoare a Noului Cod de procedura civila, drept pentru care aceasta este supusa normelor acestuia.

Fata de aceasta situatie, se impune anulara cererii astfel formulata, ca nemotivata. Totodata, Codul de procedura civila in vigoare a instituit, printre altele, procedura de verificare a cererii si regularizarea acesteia (art. 200 C. proc. civ.)

Insa, in cazul de fata, desi instanta avea obligatia legala de a verifica daca cererea formulata de reclamant contine cerintele impuse de art. 194-197 C. proc. civ., si mai apoi, dupa ce reclamantul ar fi complinit lipsurile acesteia in termenul impus de instanta, cererea, impreuna cu inscrisurile anexate acesteia, ar fi putut fi comunicate paratului, totusi, completul caruia i-a fost repartizata aceasta cauza nu si-a indeplinit obligatiile legale de verificare si regularizare a cererii introductive, eludand astfel dispozitiile imperative ale legii.

Or, in ceea ce priveste indeplinirea procedurii de verificare si regularizare a cererii de chemare in judecata, instantele au instituit o practica unitara in acest sens, bazata pe dispozitiile imperative ale Codului de procedura civila in vigoare, avand grija ca fiecare cerere de chemare in judecata sa contina toate elementele impuse de lege. Drept dovada, anexeaza adrese emise de catre Tribunalul Suceava in diferite dosare, in scopul regularizarii cererilor de chemare in judecata.

Prin urmare, in prezentul dosar (nr. 9755/86/2013) nu a fost respectata procedura verificarii si regularizarii cererii de chemare in judecata formulata de catre reclamantul F.S.D., ceea ce face ca aceasta cerere sa fie lovita de nulitate, intrucat nu contine elementele impuse in mod imperativ de lege.

In considerarea tuturor aspectelor invederate mai sus, cererea de chemare in judecata, formulata de catre reclamantul F.S.D., prin care acesta solicita anulara Hotararii AGA din data de 28.08.2013, este nula, intrucat, in primul rand, nu contine motivele de drept pe care este intemeiata, iar, in al doilea rand, nu contine elementele impuse de dispozitiile art. 104, 194-197 Cod procedura civila, pe care trebuie sa le contina, in mod obligatoriu, cererea de chemare in judecata si anexele sale.

Pe fondul cauzei, a solicitat respingerea cererii de chemare in judecata formulata de catre reclamant, ca nefondata si ca neintemeiata.

In drept, a invocat dispozitiile art. 205, 194, 148, 150, 200 C. proc. civ., dispozitiile Legii societatilor nr. 31/1990.

In dovedire a depus inscrisuri (filele 37-96 dosar).

Prin sentinta nr. 2116 din 2 decembrie 2013, Tribunalul Suceava - Sectia civila a respins, ca tardiva, actiunea formulata de reclamantul F.S.D., in contradictoriu cu paratii M.O.F. si S.C. C.T. Dorna Arini. Pentru a hotari astfel, tribunalul, analizand cu prioritate exceptia tardivitatii cererii, invocata de parata prin intampinare, in temeiul dispozitiilor art. 137 alin. (1) Cod procedura civila, conform carora, "Instanta se va pronunta, mai intai, asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, care fac de prisos, in totul sau in parte, cercetarea fondului pricinii", a retinut urmatoarele: Conform art. 132 din Legea 31/1990, alin. 2, "Hotararile adunarii generale contrare legii sau actului constitutiv pot fi atacate in justitie, in termen de 15 zile de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a, de oricare dintre actionarii care nu au luat parte la adunarea generala sau care au votat contra si au cerut sa se insereze aceasta in procesul-verbal al sedintei". Conform alin. (3) al aceluasi articol, "Cand se invoca motive de nulitate absoluta, dreptul la actiune este imprescriptibil, iar cererea poate fi formulata si de orice persoana interesata". Or, in speta, reclamantul invoca motive de nulitate relativa, astfel incat, sunt incidente dispozitiile art. 132 alin. 2 din Legea 31/1990.

In consecinta, vazand ca prin rezolutia nr. 10688/10.09.2013 pronuntata de catre Directorul Oficiului Registrului Comertului de pe langa Tribunalul Suceava s-a dispus publicarea in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a, a hotararii adunarii generale a asociatilor C.T.S.R.L. din 28.08.2013, iar actiunea a fost formulata la data de 30.09.2013, tribunalul a respins actiunea, ca fiind tardiv introdusa.

Impotriva acestei sentinte a declarat apel reclamantul F.S.D., solicitand admiterea apelului si schimbarea in totalitate a hotararii atacate, in sensul admiterii actiunii, respectiv constatarea nulitatii absolute a hotararii Adunare Generale a Asociatilor S.C. C.T. S.R.L. din data de 28.08.2013 si, drept consecinta, anulara tuturor actelor subsecvente acestora, cu cheltuieli de judecata. In ceea ce priveste exceptia tardivitatii actiunii, in baza careia instanta de fond a respins cererea, apelantul mentioneaza ca motivarea este netemeinica, intrucat, sanctiunea stabilita de legiuitor si interpretata de jurisprudenta in cazul neconvocarii AGA in conformitate cu prevederile legale este nulitatea absoluta. Insa legiuitorul prevede, la art. 132 alin. (3) din Legea 30/1990, Legea societatilor comerciale, faptul ca, la invocarea motivelor de nulitate absoluta "dreptul la actiune este imprescriptibil (...)", astfel el nefiind tinut la a respecta niciun termen de caducitate. Mai mult, din practica recenta a Inaltei Curti de Casatie si Justitie a Romaniei, asa cum a mai mentionat, retine ca, prin Decizia 713/15 februarie 2012, Sectia a II-a civila, mentioneaza: "(...) in aceste conditii, Hotararea AGA in litigiu este nula absolut pentru nerespectarea dispozitiilor legale si ale actului constitutiv in ceea ce priveste convocarea acesteia". Deci, si practica recenta a Inaltei Curti este in sensul considerarii ca fiind nula absoluta o adunare generala care nu a fost convocata cu respectarea dispozitiilor legale.

In al doilea rand, desi instanta a considerat ca sunt incidente prevederile art. 132 din Legea 31/1990, alin. 2, conform carora, hotararile AGA pot fi atacate de oricare dintre actionarii "care nu au luat parte la adunarea generala" in termen de 15 zile de la "data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a", din intreg probatoriul nu rezulta, sub nici un aspect, faptul ca aceasta Hotarare AGA ar fi fost publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a, judecatorul constatand doar faptul

dispunerii de catre directorul ORC a publicarii hotararii in Monitorul Oficial si nicidecum publicarea efectiva in monitor a acesteia.

In concluzie, pentru a putea fi tardiva actiunea formulata de el, aceasta AGA ar fi trebuit sa fie publicata in Monitorul Oficial, Partea a IV-a, iar, avand in vedere ca nu a fost publicata, considera ca actiunea introductiva a fost facuta in termen.

In considerarea acestor motive, considera exceptia tardivitatii ca fiind neintemeiata si sustine ca fiind gresita retinerea instantei si, pe cale de consecinta, solicita anularea sentintei atacate si admiterea actiunii introductive asa cum a fost formulata.

Pe de alta parte, instanta de fond nu si-a motivat sentinta atacata prin prezentul apel, in sensul de a arata argumentele care sustin nulitatea relativa a motivelor invocate de reclamant.

Or, in conformitate cu prevederile art. 432 Cod de procedura civila, alin. (1) lit. b), hotararea va cuprinde "(...) motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza solutia, aratandu-se atat motivele pentru care s-au admis, cat si cele pentru care s-au inlaturat cererile". La o analiza, chiar si superficiala, a sentintei, nu se poate ajunge, sub nici un aspect, la concluzia ca, in cuprinsul acesteia au fost mentionate motivele care au determinat formarea opiniei instantei.

De asemenea, jurisprudenta vine in sustinerea opiniei sale prin referire la Conventia C.E.D.O., la care si tara noastra este parte, astfel: "Dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6.1 din Conventie, include, printre altele, dreptul partilor de a prezenta observatiile pe care le considera pertinente (...) acest drept nu poate fi considerat efectiv decat daca aceste observatii sunt in mod real "ascultate", adica examinate de catre instanta sesizata (...). Altfel spus, art. 6.1 implica, mai ales in sarcina instantei, obligatia de a proceda la un examen efectiv al motivelor, argumentelor si al elementelor de proba ale partilor, cel putin pentru a le aprecia pertinenta. (...)

Din aceste mentiuni rezulta in mod foarte clar ca instanta avea obligatia a retine o situatie de fapt si de drept in baza elementelor de proba invocate de parti, instanta ignorand faptul ca publicarea AGA in Monitorul Oficial nu a fost dovedita, cat si de a motiva hotararea cu argumente, precizand ca instanta de fond s-a rezumat la a enunta o concluzie fara o expunere a motivelor care au condus-o la aceasta solutie.

Cu privire la fondul cauzei, reclamantul arata ca a solicitat instantei constatarea nulitatii absolute a hotararii AGA din 28.08.2013, avand in vedere faptul ca nu a fost convocata legal, or, lipsa convocarii sau a nerespectarii intocmai a procedurii convocarii este cea care conduce la nulitatea absoluta a acestei AGA, fapt confirmat de jurisprudenta bogata invocata de reclamant in cadrul cererii introductive.

Faptul nerespectarii dreptului reclamantului, in calitatea sa de actionar majoritar in cadrul societatii, de a-si exprima votul valabil in cadrul AGA, prin care s-a modificat actul constitutiv, reprezinta o incalcare a ordinii publice, iar partile nu pot deroga de la legile care intereseaza ordinea publica, prin simplul fapt al dorintei lor. Dispozitiile legale care intereseaza ordinea publica sunt imperative, fiind sanctionate cu nulitatea absoluta.

De asemenea, luarea hotararii AGA prin fraudarea legii, fraudare care a avut loc prin neindeplinirea corespunzatoare a actelor de procedura necesare convocarii legale a acesteia, este, de asemenea, sanctionata cu nulitatea absoluta.

Pentru a fi legal convocat, era necesar ca si reclamantul sa fi luat cunostinta de faptul convocarii, nefiind suficient simplul fapt al trimiterii unei convocari la o adresa cunoscuta de parat. Asa cum reiese in mod foarte clar si fara posibilitate de interpretare, convocarea s-a intors paratei cu mentionarea "destinatar lipsa de la domiciliu".

Reitereaza faptul deja analizat in dezbaterile pe fondul cauzei, ca parata, in calitate de actionar minoritar, avea posibilitatea doar a solicitarii convocarii AGA si nu a convocarii si tinerii acesteia. In cazul in care celalalt actionar, care era si administratorul statuar la acea data, nu este convocat conform legii sau nu vrea sa se prezinte in cadrul AGA (nu este cazul in speta), parata avea posibilitatea solicitarii convocarii AGA, printr-o cerere adresata instantelor de judecata competente. Pe de alta parte, parata da dovada de o reala rea-credinta, avand in vedere ca a adresat convocarea la domiciliul reclamantului, desi cunostea ca acesta se afla la sediul societatii. S-a intentionat doar indeplinirea unei formalitati, fara o reala intentie de convocare a sa si fara a se respecta intocmai prevederile legale in materie.

In sustinerea opiniei sale, conform careia, dreptul de convocare a AGA apartine doar administratorului statuar, invoca prev. art. 195 alin. 1 din Legea nr. 31/1990, ceea ce inseamna, interpretand, subliniind gramatical acest text de lege, ca asociatii au posibilitatea cererii convocarii si nu a convocarii propriu-zise, iar cererea se poate adresa doar persoanelor abilitate, in cazul de fata administratorului statuar al societatii.

Modificarea administratorului unei societati comerciale cu raspundere limitata este o modificare a actului constitutiv al acesteia, care, potrivit art. 192 din Legea nr. 31/1990, impune votul tuturor asociatilor.

In final, cu referire la dreptul actionarilor de a convoca AGA si a adopta decizii, subliniaza faptul ca legiuitorul si jurisprudenta da posibilitatea asociatilor sa solicite, prin instanta, obligarea administratorului la convocarea AGA, in cazul in care acesta nu isi indeplineste obligatia de convocare. In speta, el nu s-a impotrivit niciodata la intrunirea AGA, in conditiile in care acest lucru i-a fost solicitat si a avut cunostinta de aceasta.

Avand in vedere toate aceste considerente, solicita admiterea apelului si schimbarea in totalitate a hotararii atacate, in sensul admiterii actiunii, respectiv constatarea nulitatii absolute a hotararii Adunare Generale a Asociatilor S.C. C.T.S.R.L. din data de 28.08.2013 si, drept consecinta, anularea tuturor actelor subsecvente acestora, cu cheltuieli de judecata.

In drept, invoca prevederile art. 466, 468, 470 si urmatoarele Cod procedura civila, precum si a art. 195, 117, 132, alin. 3 din Legea 31/1990, Legea societatilor comerciale, republicata. Prin intampinarile depuse la dosar, paratele M.O.F. si S.C. C.T. S.R.L. solicita respingerea apelului, ca nefondat si neintemeiat, si, in consecinta, mentinerea sentintei apelate, ca fiind temeinica si legala. Cu privire la exceptia tardivitatii formularii actiunii au evocat disp. art. 132 al. 2 si ale art. 196 din Legea 31/1990, precizand ca reclamantul a solicitat "constatarea nulitatii absolute a hotararii AGA S.C.C.T. S.R.L. din data de 28.08.2013 si anularea tuturor actelor subsecvente acesteia", invocand doua motive, respectiv faptul ca hotararea AGA din 28.08.2013 s-a luat fara convocarea apelantului si faptul ca doar administratorul societatii avea dreptul de a convoca adunarea generala a asociatilor. Cu privire la calificarea motivelor invocate ca fiind de nulitate absoluta sau relativa, asa cum au aratat si prin intampinarea formulata la fond, Inalta Curte de Casatie si Justitie precizeaza, prin decizia nr. 3241 din 08.12.2009, astfel: "cauzele de nulitate pe care reclamantii le-au invocat prin actiune si anume: nerespectarea dispozitiilor art. 117 alin. 4, cu privire la convocarea, prin scrisoare recomandata, a dispozitiilor art. 117 alin. 7 si 8, cu privire la mentionarea explicita a tuturor problemelor supuse dezbaterii si care implicau modificarea actului constitutiv, a art. 117 alin. 1 si art. 111 alin. 2 lit. b, cu privire la convocarea adunarii de catre administrator si a alegerii consiliului de administratie prin vot secret, sunt cauze de nulitate relativa, deoarece ocrotesc interese particulare ale actionarilor, nu interese de ordin public", drept pentru care apreciaza ca motivele invocate de catre apelant constituie, fara niciun dubiu, motive de nulitate relativa.

Dispozițiile legale citate ca fiind invocate nu prevad sancțiunea încălcării acestora ca fiind nulitatea absolută, iar în lipsa unor prevederi exprese sunt aplicabile regulile generale privind nulitatea, conform art. 174 și urm. Cod procedura civilă. Asadar, sunt lovite de nulitate absolută actele încheiate cu nerespectarea cerințelor instituite printr-o normă care ocroteste un interes public. Având în vedere caracterul intuitu personae al societății cu răspundere limitată constituită ca urmare a voinței asociaților și în lipsa unei precizări exprese a sancțiunilor ce intervin ca urmare a încălcării dispozițiilor privind convocarea asociaților și abilitatea asociatului neadministrator de a convoca Adunarea Generală a Asociaților, apreciază ca, în speta, sancțiunea nulității absolute ar interveni doar în condițiile în care hotărârea a carei anulare se cere a fost adoptată prin fraudarea legii sau are o cauză ilicită și imorală.

În ceea ce privește fraudarea legii, dispozițiile legale invocate de către apelant ca fiind încălcate nu prevad sancțiunea nulității absolute, convocarea apelantului fiind făcută în conformitate cu art. 195 alin. 3 din Legea nr. 31/1990, iar hotărârea AGA fiind adoptată în conformitate cu art. 193 alin. 3 din același act normativ, apreciază ca, în speta, nu este dată fraudă la lege, întrucât nu au fost eludate norme prohibitive sau imperative sancționate cu nulitate absolută expresă, motivele invocate de către apelant sunt de nulitate relativă, acesta fiind ținut să facă dovada vătămării suferite, în contextul în care, prin hotărârea AGA din 28.08.2013, nu s-a aprobat înlăturarea acestuia de la administrarea societății sau limitarea puterilor acordate prin actul constitutiv, ci doar desemnarea unui nou administrator cu aceleași puteri ca și ale apelantului. În ceea ce privește cauza ilicită sau imorală, învederează faptul că, în lipsa adoptării unei hotărâri de limitare sau îndepărtare a responsabilităților detinute de către apelant, în calitate de administrator al S.C. C.T.S.R.L., însă, în prezenta caracterului intuitu personae al societății cu răspundere limitată, în care M.O.F. detine o parte semnificativă din capitalul social, consideră ca este injust a se presupune sau a se admite a proba, în sensul că, prin numirea sa ca administrator, s-a avut în vedere obținerea vreunui folos injust, de orice natură, în condițiile în care scopul acțiunii este acela de a obține profit prin desfasurarea activității curente, cu atât mai mult cu cât funcția de administrator presupune și obligații și sancțiuni în caz de neîndeplinire.

În consecință, fiind vorba despre motive de nulitate relativă, după cum au arătat, apelantul putea promova o acțiune în anularea hotărârii adunării generale a asociaților în termen de 15 zile de la data la care asociatul a luat cunoștința de hotărârea adunării generale pe care o ataca, astfel încât, având în vedere calitatea apelantului de asociat și administrator al S.C. C.T. S.R.L., a învederat faptul că acest termen de 15 zile curge de la data de 10.09.2013, data la care a fost înregistrată în Registrul Comerțului (ce are caracter public) rezoluția nr. 10688. Având în vedere calitatea apelantului, apreciază ca este corect să afirme faptul că, în virtutea mandatului incredintat, acesta este obligat să verifice înregistrările în registrele publice a datelor privind societatea pe care o administrează, astfel încât, așa cum au arătat și la fond, apelantul era obligat să invoce motivele de nulitate relativă a hotărârii AGA atacate în termenul legal de 15 zile de la data de 10.09.2013 prevăzut de art. 132 alin. 2 din Legea nr. 31/1990 (data pronunțării rezoluției nr. 10688 de către Directorul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Suceava, prin care s-a dispus și publicarea Hotărârii AGA din 28.08.2013 în Monitorul Oficial al României Partea a IV-a), adică până cel târziu la data de 26.09.2013. Ori, după cum se poate observa, acțiunea apelantului a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava la data de 30.09.2013, mult după expirarea termenului de 15 zile. Având în vedere aceste considerente, apreciază faptul că, în mod corect Tribunalul Suceava, prin sentința civilă nr. 2116/02.12.2013, a admis excepția tardivității formulării acțiunii invocată de către

M.O.F. prin intampinarea depusa la dosarul cauzei si, in consecinta, a respins actiunea reclamantului, ca tardiv formulata.

Fata de precizarile apelantului privind reaua lor credinta, ce ar reiesi din faptul ca acesta a fost convocat la adresa sa declarata in toate registrele publice, aratata, de altfel, si in cererea de chemare in judecata si in cea de apel, desi M.O.F. avea cunostinta de faptul ca acesta isi petrece majoritatea timpului la sediul S.C. C.T.S.R.L., solicita a fi respinsa aceasta aparare, in raport de obligatia asociatului si administratorului unei societati de a solicita inregistrarea in Registrul Comertului a oricarei modificari privind domiciliul acestuia, in scop de opozabilitate, si, totodata, solicita a se constata faptul ca adunarea generala extraordinara a asociatilor din data de 27, respectiv 28.08.2010, s-a tinut la sediul societatii din Dorna Arini, astfel incat, se poate presupune ca apelantul a luat cunostinta la acea data de hotararea atacata, in raport de propriile-i precizari.

In ceea ce priveste jurisprudenta invocata de catre apelant in sustinerea netemeinicii exceptiei tardivitatii, respectiv decizia nr. 713/15.02.2012 a I.C.C.J., Sectia a II-a civila, vizeaza o situatie total diferita de prezenta cauza, in decizia invocata prin cererea de apel hotararea AGA atacata a fost anulata pentru "depasirea limitelor mandatului de catre intervenienta R.R., depasire care "are, in primul rand, un aspect moral, dar si unul de legalitate, deoarece majorarea capitalului social cu scop de a deveni majoritara in societate si astfel sa poata sa revoce intimatul din functia de administrator, imbraca forma unei cauze ilicite si imorale", prin urmare, in cazul de fata, nu poate fi retinuta motivarea acestei spete invocata de catre apelant-reclamant ca precedent judiciar, intrucat sunt doua situatii diferite, motive de nulitate diferite, ceea ce face ca aceasta speta sa nu aiba aplicabilitate in cazul de fata, fragmentul reiterat in cuprinsul cererii de apel de catre apelant fiind extras din context, tocmai pentru a induce in eroare cu privire la natura motivelor de nulitate a Hotararii AGA din 28.08.2013 invocate prin cererea introductiva.

Avand in vedere aceste considerente, apreciaza ca instanta de fond a retinut in mod corect situatia de fapt, admitand exceptia tardivitatii formularii actiunii in anulare, in conditiile in care motivele invocate de catre apelant sunt motive de nulitate relativa, ce trebuie invocate intr-un termen determinat de la data luarii la cunostinta despre hotararea atacata, care, avand in vedere calitatile apelantului, este circumstantiata in raport de obligatiile de administrare si desfasurare a activitatii a S.C. C.T.S.R.L.

In ceea ce priveste fondul cauzei, in vederea urmatoarelor:

Prin cererea introductiva, dar si prin cererea de apel, F.S.D. solicita "constatarea nulitatii absolute a hotararii AGA S.C. C.T.S.R.L. din data de 28.08.2013 si anulara tuturor actelor subsecvente acesteia, invocand doua motive, respectiv faptul ca hotararea AGA din 28.08.2013 s-a luat fara convocarea reclamantului si faptul ca doar administratorul societatii avea dreptul de a convoca adunarea generala a asociatilor, considerand aceste motive de nulitate absoluta, ce presupune existenta unei vatamari ce nu poate fi reparata decat prin anulara hotararii AGA atacate. Insa, asa cum a aratat anterior, Inalta Curte de Casatie si Justitie a statuat, prin decizia nr. 3241 din 08.12.2009, faptul ca aceste motive de nulitate invocate de catre apelant sunt cauze de nulitate relativa, deoarece ocrotesc interese particulare ale asociatilor, nu interese de ordin public.

In ceea ce priveste sustinerile reclamantului, conform carora Hotararea AGA din data de 28,08,2013 ar fi fost luata fara convocarea asociatului F.S.D., considera ca acestea nu pot fi primite, intrucat, din chiar inscrisurile anexate de catre reclamant cererii de chemare in judecata, este evidenta legala convocare a acestuia pentru Adunarea Generala a Asociatilor din data de 27.08.2013 si 28.08.2013, apelantul anexand inscrisuri ce contrazic sustinerile sale, respectiv dovada expedierii convocatorului

pe adresa reclamantului, insa acesta nu a fost gasit la domiciliu, pe confirmarea de primire fiind mentionat "destinatar lipsa de la domiciliu".

Insa, acest fapt nu poate atrage nulitatea Hotararii AGA din data de 28.08.2013, pe motiv ca reclamantul nu a fost convocat, lipsa destinatarului de la domiciliu fiind un fapt independent, strain de vointa sa si nu poate fi echivalata cu o lipsa a convocarii, in conditiile in care M.O.F. a depus toate diligentele in acest sens, respectand dispozitiile legale in materie, respectiv art. 195 alin. 3 din Legea nr. 31/1990, convocatorul fiind expediat catre asociatul F.S.D. prin scrisoare recomandata cu confirmare de primire, in cuprinsul caruia a fost precizata clar ordinea de zi.

Asa cum s-a aratat si pe fondul cauzei si cum reiese si din Actul constitutiv al societatii, M.O.F. detine 49% din capitalul social al societatii C.T.S.R.L., deci mai mult decat o patrimoniu din capitalul social. Prin urmare, in mod legal, M.O.F. a realizat convocarea AGA din data de 27.08.2013 si 28.08.2013, aceasta in conditiile in care, inca din luna mai 2013, a incercat convocarea acestei adunari, de fiecare data, administratorul F.S.D. refuzand sa participe la aceste adunari, aspecte ce reies din anexele depuse la intampinare.

Astfel, asociatul F.S.D. a fost convocat pentru Adunarea Generala a Asociatilor C.T.S.R.L. din datele de: 27.05.2013, 28.05.2013; 12.06.2013, 13.06.2013 si 15.07.2013, 16.07.2013, toate aceste convocatoare avand pe ordinea de zi: prezentarea si discutarea raportului de gestiune al administratorului; prezentarea, discutarea si aprobarea bilantului contabil, a contului de profit si pierderi aplicabil conform principiului tempus regit actum, sens in care apreciaza ca, prin sustinerile din cererea de apel, apelantul adauga la lege si argumenteaza, indirect, ca cererea de apel este sustinuta de fraudă la lege.

In ceea ce priveste interpretarea gramaticala a art. 195 alin. 2 din Legea nr. 31/1991, asa cum este sustinuta de catre apelant, in sensul ca verbul "a cere" presupune a te adresa cuiva pentru a-l convinge sa indeplineasca o dorinta", avand in vedere caracterul intuitu persoane al societatii cu raspundere limitata, lipsa unei norme de trimitere ca in cazul actiunii in anulara hotararii AGA, conform art. 196, dar si interpretarile eronate ale apelantului, conform carora asociatul poate cere convocarea AGA ba administratorului, ba instantei de judecata, alegere conditionata de vointa subiectiva a administratorului, considera ca textul de lege citat trebuie interpretat teleologic, in raport de interesele societatii si ale asociatilor, si nu gramatical restrictiv. In conditiile aratate, interpretarea teleologica a art. 195 alin. 2 din Legea nr. 31/1991 este sustinuta si de dispozitiile art. 275 alin. 1 pct. 2, potrivit caruia, constituie infractiune fapta administratorului care nu convoaca adunarea generala in cazurile prevazute de lege sau incalca dispozitiile art. 193 alin. 2. Daca legiuitorul ar fi prevazut un mecanism deplin pentru ca administratorul sa fie singurul caruia sa i se ceara convocarea si acesta sa dea curs, implicit ar fi stabilit si o sanctiune pe masura, insa, o astfel de sanctiune nu este prevazuta, iar legiuitorul nu a inteles sa sanctioneze refuzul administratorului de a convoca adunarea la cererea asociatului, din moment ce o astfel de situatie nu este reglementata si, deci, nu constituie o obligatie legala.

Fata de aceste considerente, apreciaza ca M.O.F., in calitate de asociat, chiar si minoritar, dar care detine o patrimoniu din capitalul social, este indreptatita a convoca adunarea generala a asociatilor, in conditiile aratate, refuzul sau lipsa apelantului de la adunarile convocate in vederea solutionarii neconcordanțelor aparute in gestiunea societatii, convocare facuta in scopul desfasurarii activitatii si nu de a-l impiedica pe apelant sa isi exercite atributiile, drept dovada puterile acestuia nefiind modificate, fiind la fel de responsabil ca si M.O.F. pentru administrarea societatii.

A sustine ca s-a creat prejudiciu creat prin numirea unui nou administrator, fara revocarea celui initial numit sau fara a i se limita drepturile, dovedeste reaua-credinta a apelantului si legitimeaza

suspiciunile legate de modul de administrare al societatii. Pe de alta parte, a sustine ca, prin hotararea AGA, contestata, au fost incalcate norme de ordine publica, legitimeaza ideea de fraudă la lege savarsita de catre apelant, in conditiile in care dispozitiile legale invocate reglementeaza relatiile intre particulari, iar din situatia de fapt reiese, fara indoiala, faptul ca apelantul nu doreste a justifica activitatea sa de administrator si cea a societatii fata asociatul care a participat la constituirea societatii si care l-a si numit in aceasta functie.

In conditiile in care dispozitiile art. 12 din actul constitutiv permit numirea de administratori asociati, avand in vedere dispozitiile legale invocate, dar si interesul legitim al sau in verificarea desfasurarii activitatii societatii si in scopul obtinerii de profit, apreciaza ca apelantul nu actioneaza in contra intereselor societatii, ci doar in vederea realizarii intereselor proprii.

In ceea ce priveste art. 192 alin. 2 din Legea nr. 31/1990, invocat in sustinerea cererii de apel, articol de lege potrivit caruia "pentru hotararile avand ca obiect modificarea actului constitutiv este necesar votul tuturor asociatilor, in afara de cazul in care legea sau actul constitutiv prevede altfel", precizeaza ca legea prevede astfel, cu titlu de sanctiune, prin dispozitiile art. 193 alin. 3, o exceptie de la regula, in ipoteza in care adunarea legal constituita nu poate lua o hotarare valabila din cauza neintrunirii majoritatii cerute, adunarea convocata din nou poate decide asupra ordinii de zi, oricare ar fi numarul de asociati si partea din capitalul social reprezentata de asociatii prezenti. Avand in vedere toate argumentele reiterate, apreciaza ca acestea sunt de natura a forma convingerea instantei ca aspectele invocate de catre apelant se circumscriu nulitatii relative, sens in care acesta este tinut a dovedi vatamarea suferita ca urmare a adoptarii hotararii AGA din 28.08.2013, contestata, in conditiile in care, prin aceasta, nu i-au fost limitate drepturile de administrare si nici nu a fost inlaturat de la conducerea S.C. C.T. S.R.L., iar, prin adoptarea hotararii contestate, M.O.F. a urmarit, in conditii de legalitate, valorificarea unui interes mai mult decat legitim. Nu in ultimul rand, precizeaza ca apararile formulate prin prezenta se circumscriu motivelor de apel invederate de catre F.S.D., intelegand sa invoce dispozitiile art. 478 alin. 4 din Codul de procedura civila, in sensul ca a explicat pe larg apararile formulate la judecarea fondului.

Fata de toate motivele invederate, dar avand in vedere si faptul ca sentinta apelata cuprinde motivele pe care se sprijina, "conditiile procedurale privind motivarea hotararii sunt indeplinite, chiar daca nu s-a raspuns expres fiecarui argument invocat de parti, fiind suficient ca, din intregul hotararii sa rezulte ca s-a raspuns tuturor argumentelor in mod implicit, prin rationamente logice", apreciaza ca se impune respingerea cererii de apel si mentinerea ca legala si temeinica a sentintei nr. 2116/02.12.2013, dispozitiile art. 432 alin. 1 lit. b Cod de procedura civila (in fapt, reglementand autoritatea de lucru judecat) invocate de catre apelant negasindu-si aplicabilitatea in cauza. Nu in ultimul rand, invedereaza faptul ca "atunci cand o parte a criticat hotararea pentru omisiunea primei instante de a fi analizat apararile invocate si pentru gresita apreciere a inregistrurilor administrate in dovedirea pretentiilor deduse judecatii, cu consecinta savarsirii unei greseli in stabilirea situatiei de fapt, instanta de apel trebuie sa analizeze si sa raspunda motivat criticilor formulate, care nu isi gaseau raspuns in hotararea primei instante si, totodata, sa argumenteze motivele pentru care isi insuseste, in tot sau in parte, considerentele de fapt ori de drept retinute de prima instanta", sens in care, in raport de aspectele invederate, solicita respingerea actiunii in anulare a hotararii AGA din 28.08.2013.

In drept, invoca dispozitiile art. 205 si urm., art. 471 alin. 1, art. 478 alin. 4 Cod procedura civila, art. 132 alin. 2, art. 196, art. 195, art. 193 din Legea societatilor nr. 31/1990.

Examinand apelul, prin prisma actelor si lucrarilor dosarului si a motivelor invocate, Curtea constata ca este intemeiat, pentru urmatoarele considerente:

Prin Hotararea Adunarii Generale a Asociatilor S.C. C.T. S.R.L. din data de 28.08.2013, "s-a numit un nou administrator in persoana lui M.O.F.", care va administra societatea pe o perioada nedeterminata, alaturi de F.S.D., "ambii cu puteri depline si putand lucra in mod independent, actele facute de acestia fiind considerate ca fiind facute in numele societatii".

Potrivit actului constitutiv al societatii, M.O.F. are calitatea de asociat si detine 49% din capitalul social al societatii, iar F.S.D. este administratorul statutar si asociat, cu 51% din capitalul social. Aceasta hotarare a fost inregistrata la Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunalul Suceava prin Rezolutia nr. 10688/10.09.2013 a directorului O.R.C., care a dispus, totodata, publicarea in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a, a actului modificator.

Prin actiune, reclamantul a solicitat constatarea nulitatii absolute a acestei hotarari AGA, motivat de faptul ca, nu a fost convocat in mod legal si, cu toate ca actul convocarii adunarii generale a asociatilor reprezinta atributul exclusiv al administratorului societatii, asociatul minoritar avand dreptul de a solicita doar convocarea adunarii, parata, cu incalcarea legii, a dispus, ea insasi, convocarea. Potrivit disp. art. 195 alin. 1 din Legea societatilor comerciale nr. 31/1990, "administratorii sunt obligati sa convoace adunarea asociatilor la sediul social, cel putin o data pe an sau de cate ori este necesar", iar disp. art. 195 alin. 2 stipuleaza ca "un asociat sau un numar de asociati, ce reprezinta cel putin o patrime din capitalul social, va putea cere convocarea adunarii generale, aratand scopul acestei convocari".

Desi legiuitorul nu a prevazut, in mod expres, doctrina a statuat ca cererea asociatului (asociatilor) privind convocarea adunarii generale va fi adresata administratorului societatii, iar in cazul in care acesta nu se va conforma obligatiei legale, in termen de 30 de zile, se va urma procedura instituita de art. 119 alin. 3 din lege, potrivit caruia: "in cazul in care consiliul de administratie, respectiv directoratul, nu convoaca adunarea generala, instanta de la sediul societatii, cu citarea consiliului de administratie, respectiv a directoratului, va putea autoriza convocarea adunarii generale de catre actionarii care au formulat cererea. Prin aceeasi incheiere instanta aproba ordinea de zi, stabileste data de referinta prevazuta la art. 123 alin. (2), data tinerii adunarii generale si, dintre actionari, persoana care o va prezida".

Din interpretarea acestor dispozitii legale si in lipsa unor mentiuni derogatorii din actul constitutiv, Curtea constata ca administratorului societatii ii revine competenta exclusiva de a convoca adunarea generala, fie din proprie initiativa, fie la cererea asociatului/asociatilor, iar in cazul in care acesta refuza indeplinirea obligatiei legale sau adopta o atitudine pasiva, solicitarea asociatului privind convocarea adunarii generale va fi adresata instantei de judecata, scopul legii fiind acela de a asigura siguranta si stabilitatea relatiilor dintre membrii societatii, prin indicarea unei ierarhii si a unor conditii stricte de desfasurare a activitatii societatii in deplina concordanta cu vointa colectiva. Nu poate fi retinuta sustinerea paratei intime, potrivit careia, motivele invocate de reclamantul-apelant atrag sanctiunea nulitatii relative, in conditiile in care, prin hotararea AGA atacata, nu s-a aprobat inlaturarea acestuia de la administrarea societatii ori limitarea puterilor acordate prin actul constitutiv, nefiind data frauda la lege sau cauza ilicita si imorala, ce ar fi determinat nulitatea absoluta a hotararii, intrucat, prevederile legale citate sunt de stricta interpretare si aplicare si impun maniera in care trebuie sa se realizeze atat procedura convocarii, cat si desfasurarea adunarii generale, interesul ocrotit de legiuitor fiind cel al societatii si nu al societarilor, cu atat mai mult cu cat societatea in speta este constituita exclusiv din cei doi asociati.

Abordarea unei interpretari per a contrario ar permite aparitia haosului si arbitrariului in viata societatii, in sensul ca actul convocarii adunarii generale si adoptarea hotararilor ar fi lasate la indemana oricarui asociat (minoritar), situatie in care apare evidenta incalcarea ordinii publice, iar,

pe de alta parte, ar adauga la lege, fapt interzis potrivit principiului "ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus".

De altfel, judecatorul fondul nu a expus o argumentatie pertinenta asupra incidentei nulitatii relative in raport de motivele expuse de reclamant, fapt ce contravine disp. art. 432 alin. 1 lit. b din Codul de procedura civila si, respectiv, art. 6.1 din C.E.D.O., Curtea considerand ca aceste motive atrag sanctiunea nulitatii absolute, intrucat evoca si demonstreaza incalcarea ordinii publice, asa incat, actiunea reclamantului se circumscrie disp. art. 132 alin. 3 din Legea nr. 31/1990, potrivit carora, "cand se invoca motive de nulitate absoluta, dreptul la actiune este imprescriptibil", exceptia tardivitatii fiind retinuta in mod gresit.

Se impune precizarea ca si in ipoteza retinuta de instanta de fond nu este data exceptia tardivitatii, intrucat conditia publicarii hotararii adunarii generale in Monitorul Oficial al Romaniei, impusa de art. 132 alin. 2 din lege (necesara pentru calcularea termenului de 15 zile) nu a fost indeplinita. In solutionarea fondului cauzei, Curtea nu va reitera considerentele privind nerespectarea procedurii de convocare a adunarii generale de catre parata-intimata, ci va analiza motivul vizand lipsa convocarii reclamantului - asociat majoritar - la sedinta adunarii in cadrul careia a fost adoptata hotararea atacata.

Din actele dosarului rezulta, in mod cert, ca, reclamantului i s-a expediat convocatorul printr-o societate de curierat, respectiv S.C. U.C. S.R.L. (fila 10 dosar fond), fara a fi dovedita existenta unui aviz de instiintare a destinatarului, cu mentiunea obligatiei acestuia de a-si ridica corespondenta in termenul legal, in scris de natura sa confirme indeplinirea procedurii de comunicare. Imprejurarea ca destinatarul, in speta reclamantul, a lipsit de la domiciliu nu are relevanta, in conditiile in care, insasi procedura de comunicare a convocatorului este viciata.

Cu privire la hotararea AGA atacata, Curtea constata ca acest act reprezinta o modificare a actului constitutiv al societatii, intrucat, potrivit disp. art. 197 alin. 1 din Legea nr. 31/1990 "societatea este administrata de unul sau mai multi administratori, asociati sau neasociati, numiti prin actul constitutiv sau de adunarea generala", or, potrivit actului constitutiv al societatii, singurul administrator al S.C. C.T.S.R.L. este asociatul majoritar, in speta reclamantul-apelant, iar pentru modificarea actului constitutiv, in sensul numirii altui administrator, este necesar "votul tuturor asociatilor", conform art. 192 alin. 2 din lege, dispozitie imperativa incalcata de asociatul minoritar, respectiv parata intimata, care, in mod unilateral, a dispus numirea sa in functia de administrator al societatii.

Avand in vedere faptul ca reclamantul apelant a dovedit in cauza incalcarea prevederilor legale imperative citate privind lipsa convocarii, nerespectarea procedurii de convocare a adunarii generale si modalitatea de numire a administratorului societatii cu raspundere limitata, Curtea, in baza disp. art. 480 alin. 2 din Codul de procedura civila, va admite apelul, va schimba in tot sentinta atacata, va respinge exceptia tardivitatii si va admite actiunea, cu consecinta constatarii nulitatii absolute a Hotararii AGA S.C. C.T.S.R.L. din data de 28.08.2013.

Facand aplicarea disp. art. 453 alin. 1 din Codul de procedura civila, va obliga paratele sa plateasca reclamantului suma de 155,15 lei cheltuieli de judecata."

3. Excludere asociat din cauza neînțelegerilor grave dintre asociati -Decizia nr. 28/2021 privind examinarea sesizarii formulate de Curtea de Apel Oradea - Sectia a II-a civila privind dezlegarea unei probleme de drept Publicata in Monitorul Oficial, Partea I nr. 544 din 26 mai 2021-Inalta Curte de Casatie și Justiție, preluată de <http://www.euroavocatura.ro> publicare

la data de 27 May 2021, Coordonator avocat [Marius-Catalin Predut](#), titular MCP Cabinet avocati.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat in examinare sesizarea formulata de Curtea de Apel Oradea - Sectia a II-a civila privind dezlegarea urmatoarei probleme de drept: "daca situatiile de excludere a asociatului prevazute de art. 222 din Legea nr. 31/1990 se completeaza cu prevederile art. 1.928 din Codul civil". INALTA CURTE, deliberand asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizata, a constatat urmatoarele: I. Titularul si obiectul sesizarii 1. Prin Incheierea din 19 ianuarie 2021, data in Dosarul nr. 482/111/C/2018*-A, Curtea de Apel Oradea - Sectia a II-a civila a sesizat Inalta Curte de Casatie si Justitie, in temeiul art. 519 din Codul de procedura civila, in vederea pronuntarii unei hotarari prealabile cu privire la chestiunea de drept anterior mentionata. II. Normele de drept intern ce formeaza obiectul sesizarii Inaltei Curti de Casatie si Justitie cu privire la pronuntarea unei hotarari prealabile 2. Legea societatilor nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare: "Art. 222. - (1) Poate fi exclus din societatea in nume colectiv, in comandita simpla sau cu raspundere limitata: a) asociatul care, pus in intarziere, nu aduce aportul la care s-a obligat; b) asociatul cu raspundere nelimitata in stare de faliment sau care a devenit legalmente incapabil; c) asociatul cu raspundere nelimitata care se amesteca fara drept in administratie ori contravine dispozitiilor art. 80 si 82; d) asociatul administrator care comite frauda in dauna societatii sau se serveste de semnatura sociala sau de capitalul social in folosul lui sau al altora. (2) Dispozitiile acestui articol se aplica si comanditatilor in societatea in comandita pe actiuni ." 3. Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicat, cu modificarile ulterioare: "Art. 1.928. - La cererea unui asociat, instanta judecatoreasca, pentru motive temeinice, poate hotari excluderea din societate a oricaruia dintre asociati." Alte dispozitii legale relevante 4. Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare: "Art. 291. - Prevederile din prezenta lege se completeaza cu dispozitiile Codului civil si ale Codului de procedura civila." 5. Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicat, cu modificarile ulterioare: "Art. 1.887. - (1) Prezentul capitol constituie dreptul comun in materia societatilor. (2) Legea poate reglementa diferite tipuri de societati in considerarea formei, naturii sau obiectului de activitate ." 6. Legea nr. 71/2011 pentru punerea in aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil: "Art. 138. - Societatile reglementate de legi speciale continua sa fie supuse acestora." III. Expunerea succinta a procesului 7. Prin Cererea inregistrata la 22 februarie 2018 pe rolul Tribunalului Bihor - Sectia a II-a civila cu nr. 482/111/2018, reclamantele A S.R.L. si B (administrator si asociat al societatii) au solicitat instantei sa dispuna excluderea paratului C (asociat) din societatea A S.R.L. si sa se pronunte asupra redistribuirii partilor sociale ale paratului. 8. In motivare au fost invocate neintelegeri grave intre asociati, de natura sa impiedice desfasurarea activitatii societatii reclamante; cererea a fost intemeiata in drept pe dispozitiile art. 222 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, si pe cele ale art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil. 9. Paratul a formulat o cerere reconventionala, prin care a solicitat excluderea din societate a reclamantei-parate B, in temeiul dispozitiilor art. 222 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru frauda in dauna societatii si, in subsidiar, dizolvarea societatii A S.R.L. 10. Prin Sentinta nr. 115/LP/2020 din 27 iulie 2020, Tribunalul Bihor - Sectia a II-a civila a respins exceptia lipsei calitatii de reprezentant a reclamantei-parate B si exceptia lipsei calitatii procesuale pasive a paratului-reclamant C, a admis cererea principala, a dispus excluderea paratului-reclamant C din societatea A S.R.L. si a atribuit partile sociale detinute de acesta catre reclamanta-parata B, a obligat-o pe A S.R.L. la plata contravalorii partilor sociale apartinand paratului-reclamant; cererea reconventionala a fost

respinsa. 11. In considerente, prima instanta a retinut, ca temei al respingerii exceptiei lipsei calitatii procesuale pasive a paratului-reclamant C, ca desi acesta nu are dubla calitate de asociat si administrator al societatii cu raspundere limitata, pretinsa de art. 222 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, cererea de excludere a fost fundamentata in drept si pe dispozitiile art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil. Pe fond, a constatat ca intre asociati sunt neintelegeri grave, care au condus la perturbarea activitatii societatii reclamante, asa incat a admis cererea principala si, in temeiul art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, a dispus excluderea paratului-reclamant C din A S.R.L., iar potrivit art. 223 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, s-a pronuntat asupra redistribuirii partilor sociale ale acestuia. Pe de alta parte, a apreciat ca in sarcina paratei-reclamante nu poate fi identificata nicio fapta de natura sa contureze o fraudă comisa in dauna societatii, asa incat a respins cererea reconventionala, notand si ca, in conditiile excluderii paratului-reclamant C, societatea va fi in masura sa isi desfasoare activitatea in mod netulburat, motiv pentru care nu se justifica dizolvarea ei. 12. Impotriva acestei sentinte, a declarat apel paratul-reclamant C, solicitand schimbarea ei, in sensul respingerii cererii principale si al admiterii celei reconventionale. 13. In motivare a sustinut, printre alte critici, ca dispozitiile art. 1.928 din Codul civil, reprezentand norma generala, sunt inlaturate de la aplicare de norma speciala cuprinsa in art. 222 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare. 14. Prin intampinarea formulata, intimatele au combatut teza afirmata de apelant, apreciind incidenta in speta a art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, in considerarea art. 1.887 si art. 1.888 lit. c) din acelasi cod. 15. Instanta de apel a pus in discutie necesitatea sesizarii Inaltei Curti de Casatie si Justitie, in vederea pronuntarii unei hotarari prealabile care sa lamureasca daca situatiile de excludere a asociatului prevazute de art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se completeaza cu prevederile art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil. 16. Prin Incheierea din 19 ianuarie 2021, sesizarea a fost considerata admisibila si, in temeiul art. 520 alin. (2) din Codul de procedura civila, s-a dispus suspendarea judecatii. IV. Motivele retinute de titularul sesizarii, care sustin admisibilitatea procedurii 17. Prin incheierea de sesizare, Curtea de Apel Oradea a constatat admisibilitatea demersului intreprins, in conformitate cu prevederile art. 519 din Codul de procedura civila, motivat de faptul ca: a) instanta care sesizeaza Inalta Curte de Casatie si Justitie judeca prezenta cauza in ultima instanta, intrucat, potrivit prevederilor art. 223 alin. (31) din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, hotararea data asupra cererii de excludere este supusa numai apelului; b) de modul de interpretare a prevederilor art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil depinde solutionarea pe fond a cauzei in legatura cu care s-a formulat sesizarea, deoarece insusi autorul caii de atac a apelului care formeaza obiect al investirii instantei de trimitere critica incidenta art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, retinuta de prima instanta, pentru a justifica dispozitia de excludere a sa dintr-o societate cu raspundere limitata, in care nu detine si calitatea de administrator; c) in ceea ce priveste noutatea chestiunii de drept, instanta de trimitere arata ca si aceasta este indeplinita, intrucat examenul jurisprudential nu releva cristalizarea unei practici unitare si constante in legatura cu chestiunea de drept a carei lamurire se solicita, respectiv daca un asociat al unei societati cu raspundere limitata poate fi exclus din societate in temeiul art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil. Aceasta situatie justifica interesul in formularea unei cereri pentru pronuntarea unei hotarari prealabile in scopul prevenirii aparitiei unei practici neunitare, iar jurisprudenta invocata de catre parti ofera indicii referitoare la posibilitatea aparitiei practicii neunitare consistente din aceasta perspectiva; d) de asemenea, problema de drept nu face obiectul unui recurs in interesul legii in curs de solutionare, conform

evidentelor Inaltei Curti de Casatie si Justitie; e) asupra acestei chestiuni de drept, Inalta Curte de Casatie si Justitie nu s-a mai pronuntat printr-o alta hotarare . V. Punctul de vedere al partilor cu privire la dezlegarea chestiunii de drept 18. C a apreciat ca dispozitiile art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, nu se completeaza cu prevederile art. 1.928 din Codul civil, deoarece acest din urma articol are un continut general, in timp ce primele sunt norme speciale, aplicabile asadar prioritar. In sustinerea punctului de vedere, a invocat si prevederile art. 138 din Legea nr. 71/2011 conform carora societatile reglementate de legi speciale continua sa fie supuse acestora. 19. A S.R.L. si B au aratat ca dispozitiile art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se completeaza cu prevederile art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil in conditiile in care acestea din urma sunt ulterioare si au fost implementate tocmai in vederea transpunerii in practica instantelor de judecata a opiniei doctrinare majoritare, chiar unitare, in ceea ce priveste necesitatea posibilitatii salvagardarii unei societati prin excluderea asociatului care, desi nu se afla in situatiile prevazute de art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prin actiunile/omisiunile sale genereaza motive temeinice pentru a fi exclus din societate . Astfel, solutia legislativa a fost impusa de situatiile din practica ce au generat sub egida limitarilor prevazute de art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare. De asemenea, au aratat ca dispozitiile Legii nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se completeaza cu prevederile Codului civil, conform art. 291 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare. VI. Punctul de vedere al completului de judecata cu privire la dezlegarea chestiunii de drept 20. Instanta de sesizare a aratat ca art. 1.928 este inserat in Codul civil in sectiunea a 2-a, intitulata Societatea simpla, din cap. VII al titlului IX, fiind aplicabil excluderilor asociatilor din societatea simpla. A mai aratat ca, desi potrivit art. 1.887 alin. (1) din Codul civil, cap. VII al titlului IX constituie dreptul comun in materia societatilor, iar potrivit art. 291 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prevederile acestei legi se completeaza cu cele ale Codului civil, dispozitiile Codului civil se pot aplica in materia Legii nr. 31/1990 doar in masura in care legea speciala nu ar reglementa anumite aspecte si, in aceste conditii, ar fi aplicabile normele dreptului comun in materie. Or, dispozitiile art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, reglementeaza cazurile de excludere a asociatului din societatea cu raspundere limitata si, in concursul dintre norma generala si cea speciala, urmeaza a primi eficienta norma speciala, conform principiului "specialia generalibus derogant". Imprejurarea ca legea speciala este anterioara Codului civil nu prezinta relevanta, in opinia instantei de trimitere, avand in vedere dispozitiile art. 138 din Legea nr. 71/2011, potrivit carora societatile reglementate de legi speciale continua sa fie supuse acestora. 21. In concluzie, a apreciat ca situatiile de excludere a asociatului prevazute de art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, nu se completeaza cu prevederile art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil. VII. Jurisprudenta instantelor nationale in materie 22. Curtile de apel Cluj, Constanta si Galati au inaintat jurisprudenta relevanta, iar curtile de apel Alba Iulia, Bacau, Bucuresti, Brasov si Craiova, fara sa indice practica judiciara referitoare la problema de drept supusa dezlegarii, au comunicat punctele de vedere ale judecatorilor; analiza acestora releva urmatoarele doua orientari: a) unele instante apreciaza ca situatiile de excludere a asociatului prevazute de art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, nu se completeaza cu dispozitiile art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, intrucat art. 1.890-1.954 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil reglementeaza o forma specifica de societate simpla, fara personalitate juridica, avand deci caracter special in raport cu Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si

completarile ulterioare, astfel ca sunt de stricta interpretare si aplicare doar la acest gen de societati. Acest punct de vedere a fost exprimat de catre magistratii curtilor de apel Alba Iulia, Bacau, Bucuresti, Galati si, in majoritate, cei ai Curtii de Apel Timisoara, de catre judecatorii tribunalelor Neamt, Hunedoara, Ialomita, Ilfov si Giurgiu si de o parte dintre judecatorii Tribunalului Timis; b) abordarea opusa, potrivit careia cazurile reglementate in art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se completeaza cu dispozitiile art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, fundamentata pe conceptia noului Cod civil asupra dreptului privat, are in vedere prevederea expresa din art. 291 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, si faptul ca art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, are un camp mai restrans de aplicare decat art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, aplicabil tuturor formelor societare reglementate de art. 1.888 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil. Subliniindu-se ca dispozitiile legii generale se aplica in masura in care legea speciala nu ar reglementa anumite aspecte, in aceasta opinie se arata ca art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, enumera cazurile concrete in care poate fi exclus din societatea in nume colectiv, in comandita simpla sau cu raspundere limitata asociatul sau cel cu raspundere nelimitata ori asociatul administrator, abilitarea instantei fiind doar de a verifica incadrarea faptelor concrete imputate in vreuna dintre situatiile prevazute in textul legii, pe cand art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, fara a enumera vreun caz de excludere, acorda instantei dreptul de a verifica orice neregula invocata de catre un asociat, sub aspectul indeplinirii conditiei "motivului temeinic", si, in raport cu rezultatul verificarii, dreptul de a decide asupra excluderii. De aceea, se considera ca enumerarea de la art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, nu exclude aplicarea principiului din legea generala, in alte situatii decat cele prevazute de legea speciala, in masura in care faptele imputate sunt apreciate de instanta judecatoreasca ca putand fi incadrate in "motive temeinice" de excludere. Acest punct de vedere a fost exprimat de catre magistratii curtilor de apel Brasov, Cluj si Craiova, de judecatorii tribunalelor Bucuresti, Teleorman, Constanta, Galati, Vrancea, Caras-Severin, Arad si, in majoritate, de cei ai tribunalelor Suceava si Timis. Curtile de apel Pitesti, Ploiesti si Targu Mures nu au identificat practica judiciara relevanta si nici nu au comunicat opiniile teoretice ale judecatorilor, iar curtile de apel Iasi si Oradea nu au formulat niciun raspuns. 23. Ministerul Public, prin Adresa nr. 279/C/517/III-5/2021 din 11 martie 2021, a aratat ca la nivelul Sectiei judiciare - Serviciul judiciar civil nu se verifica, in prezent, practica judiciara, in vederea promovarii vreunui recurs in interesul legii in problema de drept supusa dezlegarii. VIII. Jurisprudenta Inaltei Curti de Casatie si Justitie si a Curtii Constitutionale 24. La nivelul Inaltei Curti de Casatie si Justitie si al Curtii Constitutionale nu a fost identificata practica relevanta cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizari. IX. Raportul asupra chestiunii de drept 25. Prin raportul intocmit in cauza, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedura civila, s-a apreciat ca ipotezele de excludere a asociatului prevazute de art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, nu se completeaza cu prevederile art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil. X. Inalta Curte de Casatie si Justitie X.1. Asupra admisibilitatii 26. Analiza conditiilor de admisibilitate instituite de legiuitor in cuprinsul art. 519 din Codul de procedura civila conduce instanta suprema spre concluzia ca acestea sunt intrunite. 27. In doctrina, dar si in jurisprudenta Inaltei Curti de Casatie si Justitie, conditiile de admisibilitate au fost identificate dupa cum urmeaza: a) existenta unei cauze in curs de judecata, in ultima instanta; b) cauza care face obiectul judecatii sa se afle in competenta legala a unui complet de judecata al Inaltei Curti de Casatie si Justitie, al curtii de apel sau al tribunalului investit sa solutioneze cauza; c) chestiunea de drept in discutie sa aiba caracter de noutate; d) Inalta Curte de

Casatie si Justitie sa nu fi statuat asupra respectivei probleme de drept, iar aceasta sa nu faca obiectul unui recurs in interesul legii in curs de solutionare; e) de chestiunea de drept a carei lamurire se cere sa depinda solutionarea pe fond a cauzei in curs de judecata . 28. In examinarea primelor doua conditii de admisibilitate se constata ca instanta de trimitere (curtea de apel), investita cu solutionarea unui apel impotriva hotararii asupra cererii de excludere, va pronunta o decizie definitiva, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedura civila, raportat la art. 223 alin. (31) din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, si la art. 483 alin. (2) teza finala din Codul de procedura civila; prin urmare, aceste cerinte de admisibilitate sunt intrunite. 29. De asemenea, este indeplinita si conditia referitoare la noutatea chestiunii de drept a carei dezlegare se solicita. Desigur, noul cod civil a intrat in vigoare la 1 octombrie 2011, insa relevanta in evaluarea cerintei noutatii este dezvoltarea unei jurisprudente in materie. Din aceasta perspectiva, au fost emise adrese catre toate curtile de apel, care au procedat la verificari ale jurisprudentei la nivelul instantelor judecatoresti situate in circumscriptiile lor si au comunicat Inaltei Curti de Casatie si Justitie un numar limitat de hotarari judecatoresti identificate in materia care face obiectul sesizarii de fata. Cum caracterul de noutate se pierde pe masura ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instantelor, iar hotararile pronuntate in materia in discutie nu reflecta conturarea unei jurisprudente neunitare consistente, se apreciaza ca si cerinta noutatii este intrunita. 30. Pe de alta parte, Inalta Curte de Casatie si Justitie a subliniat in mod constant necesitatea ca problema de drept supusa dezlegarii sa prezinte un grad de dificultate ridicat, care sa ii faca utila interventia, in scopul rezolvarii de principiu a chestiunii de drept si al inlaturarii oricarei incertitudini care ar putea plana asupra securitatii raporturilor juridice deduse judecatii. In cazul analizat, titularul sesizarii solicita interpretarea unor dispozitii legale care nu comporta o reala dificultate si care pot fi dezlegate facil, printr-o analiza de continut si corelata a normelor incidente. Cu toate acestea, opiniile teoretice ale judecatorilor de la instantele nationale sunt divergente, ceea ce releva ca, desi practica judiciara pare abia a se contura, mentinerea incertitudinii interpretarii ar putea determina aparitia, in viitor, a jurisprudentei neunitare. 31. Este indeplinita si conditia de admisibilitate care impune ca, asupra chestiunii de drept, Inalta Curte de Casatie si Justitie sa nu fi statuat. Desi textul art. 519 din Codul de procedura civila nu prevede in mod expres, spre deosebire de legislatia procesual penala interna, modalitatea in care Inalta Curte de Casatie si Justitie sa fi statuat asupra chestiunii de drept care formeaza obiect al sesizarii, cerinta legala este indeplinita, intrucat problema de drept semnalata nu a fost solutionata printr-o hotarare prealabila sau in cadrul unui recurs in interesul legii si nici nu face obiectul unui recurs in interesul legii in curs de solutionare; de asemenea, in considerarea dispozitiilor art. 223 alin. (31) din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, litigii de genul celui aflat pe rolul instantei de trimitere nu cunosc si calea de atac a recursului si nu intra in aria de competenta a Inaltei Curti de Casatie si Justitie. 32. De asemenea, este intrunita si cerinta ca solutionarea pe fond a cauzei in curs de judecata sa depinda de chestiunea de drept a carei lamurire se cere, atat timp cat chiar autorul caii de atac a apelului care formeaza obiect al investirii instantei de trimitere este cel care critica incidenta art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, retinuta de prima instanta, pentru a justifica dispozitia de excludere a sa dintr-o societate cu raspundere limitata, in care nu detine si calitatea de administrator. X.2. Asupra fondului 33. Divergenta manifestata intre instantele nationale are ca punct de plecare, asa cum s-a exprimat in punctele de vedere transmise de catre curtile de apel, raportul dintre legea generala si cea speciala, in contextul intrarii in vigoare a noului Cod civil. 34. Conform principiilor de drept, legea generala se aplica in orice materie si in toate cazurile, mai putin in acelea in care legiuitorul a stabilit un regim special si derogatoriu, instituind in anumite materii reglementari speciale, prioritare fata de norma

de drept comun. Caracterul prioritar al normei speciale decurge din insasi finalitatea adoptarii ei, demonstrand intentia legiuitorului de a deroga de la norma generala, prin prevederi de stricta interpretare si aplicare. 35. In acest sens, dispozitiile art. 15 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prevad urmatoarele: "(1) O reglementare din aceeasi materie si de acelasi nivel poate fi cuprinsa intr-un alt act normativ, daca are caracter special fata de actul ce cuprinde reglementarea generala in materie. (2) Caracterul special al unei reglementari se determina in functie de obiectul acesteia, circumstantiat la anumite categorii de situatii, si de specificul solutiilor legislative pe care le instituie. (3) Reglementarea este derogatorie daca solutiile legislative referitoare la o situatie anume determinata cuprind norme diferite in raport cu reglementarea-cadru in materie, aceasta din urma pastrandu-si caracterul sau general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri ." 36. Titlul IX (Diferite contracte speciale) al cartii a V-a (Despre obligatii) a Codului civil cuprinde si cap. VII, intitulat Contractul de societate, capitol care, la randul lui, isi structureaza reglementarile in urmatoarele sectiuni: sectiunea 1 (Dispozitii generale, art. 1.881-1.889), sectiunea a 2-a (Societatea simpla, art. 1.890-1.948) si sectiunea a 3-a (Asocierea in participatie, art. 1.949-1.954). 37. In cuprinsul art. 1.888, avand denumirea marginala "Formele societare", Legea nr. 287/2009 privind Codul civil prevede ca societatile pot fi simple, in participatie, in nume colectiv, in comandita simpla, cu raspundere limitata, pe actiuni, in comandita pe actiuni, cooperative sau alt tip de societate anume reglementat de lege. 38. Dintre toate formele societare indicate mai sus, sectiunile 2 si 3 din cap. VII, evocate anterior, le reglementeaza doar pe primele doua: societatea simpla si asocierea in participatie . 39. Aceasta abordare a legiuitorului este justificata de faptul ca celelalte tipuri de societati sunt reglementate separat, in diverse legi speciale, cele mai multe in Legea nr. 31/1990. 40. Diversificarea, dupa anul 1989, a raporturilor comerciale a impus aparitia unor norme cu un caracter specific, care sa raspunda particularitatilor lor. O astfel de norma speciala o constituie si Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care a reglementat modalitatile in care se constituie, se organizeaza si functioneaza entitatile cu personalitate juridica in domeniul comercial. 41. Intrarea in vigoare, la 1 octombrie 2011, a noului Cod civil releva ca specificitatea ramurii dreptului aplicabil in materie comerciala nu a fost afectata in substanta, intrucat modificarile intervenite sunt mai degraba terminologice: astfel, daca fostul sistem utiliza, pentru a separa raporturile comerciale de cele civile, conceptele de comerciant si de fapte de comert, actualul sistem realizeaza delimitarea folosind notiunile de profesionist si de intreprindere . 42. Noul Cod civil a produs unificarea dreptului obligatiilor civile si comerciale, insa materia in dezbatere, cea a dreptului comercial - pe care, ulterior intrarii in vigoare a noului Cod o parte a doctrinei o recunoaste, in vreme ce o alta parte o neaga -, cunoaste o multitudine de reglementari specifice, aflate in vigoare, care ii configureaza existenta. 43. De aceea se apreciaza ca dispozitiile art. 1.887 alin. (1), care proclama caracterul de drept comun al cap. VII din titlul IX al Cartii a V-a a Codului civil in materia societatilor, interpretate coroborat cu cele ale art. 291 din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevad completarea dispozitiilor legii speciale cu cele ale Codului civil si ale Codului de procedura civila, trebuie intelese in sensul ca societatilor reglementate de Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, supuse obligatiei de inregistrare in registrul comertului, li se aplica in mod direct dispozitiile noului cod, care vizeaza obligatiile si pe cele privind persoana juridica, nu insa si dispozitiile generale, atunci cand legea speciala reglementeaza in mod derogatoriu o anumita situatie. 44. Astfel, problema de drept supusa dezlegarii, care impune verificarea masurii in care Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede limitativ ori exemplificativ cazurile in care un asociat

poate fi exclus din societatea cu raspundere limitata, isi gaseste rezolvarea in aplicarea principiilor specialia generalibus derogant, respectiv generalia specialibus non derogant, carora analiza de fata urmeaza sa le acorde eficienta. 45. Potrivit acestor reguli, norma speciala, fiind derogatorie de la norma generala, se aplica cu prioritate, chiar si atunci cand este anterioara normei generale, ori de cate ori o ipoteza intra sub incidenta prevederilor ei, iar norma speciala nu poate fi modificata sau abrogata de o norma generala ulterioara decat in mod expres. 46. Dispozitiile art. 222 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prevad ca poate fi exclus din societatea in nume colectiv, in comandita simpla sau cu raspundere limitata: a) asociatul care, pus in intarziere, nu aduce aportul la care s-a obligat; b) asociatul cu raspundere nelimitata in stare de faliment sau care a devenit legalmente incapabil; c) asociatul cu raspundere nelimitata care se amesteca fara drept in administratie ori contravine dispozitiilor art. 80 si 82; d) asociatul administrator care comite fraudă in dauna societatii sau se serveste de semnatura sociala sau de capitalul social in folosul lui sau al altora. 47. Modalitatea de redactare a textului de lege evocat anterior conduce catre concluzia ca enumerarea pe care o cuprinde nu este exemplificativa, ceea ce implica, in lipsa oricarui alt indiciu contrar, imposibilitatea excluderii in alte situatii decat cele reglementate ori imposibilitatea excluderii actionarului intr-o societate pe actiuni. 48. Asa fiind, nu exista ipoteze lasate in afara reglementarii, in care legea sa permita ca un asociat sa fie exclus din societatea cu raspundere limitata; de aceea nu se poate aprecia ca, intr-o atare situatie, norma speciala s-ar completa cu cea generala. 49. Imprejurarea ca legea speciala este anterioara Codului civil nu prezinta relevanta, avand in vedere ca, potrivit art. 138 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea in aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, societatile reglementate de legi speciale continua sa fie supuse acestora. 50. Ratiunea lipsei incidenteii normei generale poate fi decelata si din scopul pentru care legea speciala a reglementat, in mod separat, excluderea asociatilor. 51. Institutia juridica a excluderii, in cazul supus analizei, isi gaseste aplicarea in cazul societatilor de persoane si al celor mixte - nu si in cazul societatilor de capital -, asadar in cazul acelorora in care problema increderii reciproce si a conlucrării asociatilor se pune mai accentuat decat in cazul celorlalte forme societare. Increderea reciproca, privita ca premisa a conlucrării pentru indeplinirea obiectivelor sociale, trebuie sa fie mentinuta pe intreaga durata a existentei societatii. 52. Aceste considerente sunt pe deplin valabile si in cazul societatilor simple, insa in materia societatilor reglementate de Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, trebuie avut in vedere scopul pe care asociatii il urmaresc cand decid sa conlucreze: obtinerea unei cote predeterminate din beneficiul prezumabil. 53. Dimensiunea lui patrimoniala impune, asadar, ca parasirea societatii, ca efect al excluderii, sa nu poata opera in orice conditii, caci excluderea este in primul rand o sanctiune pentru refuzul de a conlucrea, pentru o conduita ce nu respecta coordonatele interesului societar. 54. Daca prima si a treia ipoteza dintre cele prevazute de dispozitiile art. 222 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, contureaza excluderea din cauze contractuale, sanctionand astfel neexecutarea unor obligatii asumate prin actul constitutiv ori incalcarea obligatiei generice de fidelitate, celelalte doua indica excludere din cauze extracontractuale. 55. Dintre toate aceste ipoteze, cea cuprinsa in art. 222 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 31/1990, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, formeaza obiect al disputei partilor in fata instantei de trimitere si face utile urmatoarele sublinieri: a) Textul in discutie se refera, in mod expres, la asociatul administrator care comite fraudă in dauna societatii sau se serveste de semnatura sociala sau de capitalul social in folosul lui sau al altora, iar sanctiunea excluderii ii poate fi aplicata atunci cand revocarea este considerata insuficienta nu numai pentru abuzul de putere si incalcarea limitelor mandatului, ci pentru orice actiune sau inactiune frauduloasa in dauna societatii, asadar nu doar

pentru fraudă pe care este în măsură să o comită în considerarea ocupării poziției de administrator, ci pentru orice delict intenționat săvârșit în dauna societății. b) Reglementarea, în acest mod, a cazului de excludere din art. 222 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vine să protejeze, în mod distinct, încrederea de care trebuie să se bucure titularul funcției de administrator. c) Așa fiind, asociatul care nu detine calitatea de administrator nu poate fi exclus pentru categoria generală a fraudelor în dauna societății, prevăzută de art. 222 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare. d) Argumentele prezentate mai sus impun concluzia că situațiile de excludere a asociatului prevăzute de art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se completează cu prevederile art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil. e) Desigur, în limitele autonomiei de voință, urmând gândirea legiuitorului și rosturile institutiei, partile au dreptul să înmulțească ori să restrângă contractual cauzele de excludere. Pentru toate considerentele mai sus expuse, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă, INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE În numele legii D E C I D E: Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea - Secția a II-a civilă și, în consecință, stabilește că: Ipotezele de excludere a asociatului prevăzute de art. 222 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se completează cu prevederile art. 1.928 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil. Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.